YIL: 5 SAYI: 67 AĞUSTOS 2026 AYLIK KÜLTÜR, SANAT VE AKTÜEL DERGİ

ÇAYDAÇIRA

AYLIK KÜLTÜR, SANAT VE AKTÜEL DERGİ
ÇAYDAÇIRA

AYLIK KÜLTÜR-SANAT VE AKTÜEL DERGİ
YIL: 5 SAYI: 67
AĞUSTOS 2026
İLK ÇIKIŞ TARİHİ: OCAK 2021

İMTİYAZ SAHİBİ ve
GENEL YAYIN YÖNETMENİ

YÜCEL ÇAKMAK
cakmakyucel@gmail.com

İSSN: 2980-1435

KATKIDA BULUNANLAR:
EKREM KATI (ELAZIĞ)
MURAT SEVİNÇ (İSTANBUL)
GÜRKAN ÖZENSOY (İSTANBUL)
BİLAL CİVELEK (İSTANBUL)
BEDRİ YÜCEL (ELAZIĞ)
OYA ORHAN (ELAZIĞ)
İLHAN KILIÇ (ALMANYA)
AYLA KOÇ (SİVAS)
AHMET TAHİR ERDEM (ANKARA)
İRFAN KARABULUT (İSTANBUL)
MUSTAFA DURĞUN (ELAZIĞ)
SELİM ŞENGÜL (ELAZIĞ)

YÜCEL ÇAKMAK

MERHABA

İsa Mesih ile **Mehdi**, Elazığ'da bir araya gelirse ne olur?

Mehdi Metin olarak tanınan **Metin Öztürk**'ün tanıtımı devam ediyor. Bu sayıda Mehdi Metin'in **İsa Mesih** olarak kendini tanıtan **Selahattin Sis**'in diyaloglarını Yazar Ağabeyimiz **Necati Kanter**, kaleme aldı. Bu görüşmeyi zevkle okuyacaksınız.

Keman çalan bir baba; kültür ve spor dünyasında söz sahibi olan 3 kardeş...

Yusuf, Bünyamin ve Türker EROĞLU kardeşleri bu sayımızda konuk ediyoruz. **EROĞLU** Ailesinin yaşam hikayesini kaleme aldık.

Türk tiyatro, sinema oyuncusu, yönetmen, senaryo yazarı ve seslendirme sanatçısı **Ağınlı Rüştü Asyalı**'yı yakından tanıtıyoruz.

Türk Sinemasının **Keloğlanı** olan Asyalı, Tiyatro Dünyasına başarılı hizmetler vermiştir.

Elazığ Belediye Meclisi'nin aldığı bir karar Elazığ Kültür Camiasında sevinçle karşılandı.

Elazığ Belediye Meclisi'nin aldığı kararla **Harput**'ta bulunan **Musiki Müzesi**'nin adı, Elazığ kültürüne ve musikisine önemli katkılar sunan merhum Akademisyen **Dr. Hüsamettin Kaya**'nın ismiyle yaşatılacak.

Temmuz ayı sonunda Kovancılar'da başlayan Festival coşkusu, Karakoçan Doğa ve Kültür Festivali, Elazığ Gastronomi Festivali, Keban Su ve Alabalık Festivali ve Uluslararası Elâzığ Gastronomi Festivali ile Eylül ayında sona erecek.

Festivaller coşkusu içerisinde konserler ve yüzlerce yöresel lezzet, gastronomi etkinlikler yer alacak.

Elazığ'da yaşanan kültürel ve sanatsal olayları yine **Çaydaçıra Dergisi**'nde dolu dolu takip edeceksiniz.

Sağlıcakla kalınız.

SENDE CANA GELİR

Ey gönüllerin yangın yeri Harput!
Sende, koca bir tarihi düşlerim
Senin bağrında bütün yüzler mesut
Bir dantel gibi zamanı işlerim
Sende cana gelir bütün hislerim

Türküler sende birer efsanedir
Aşkın gözesinde nice hanedir
Çilesi doldurur, yane yanedir
Sende cana gelir bütün hislerim

Şehitler, şahidin, dile gelirler
Seher vakitleri gizle gelirler
Düşlere, nurani gözle gelirler
Sen de cana gelir bütün hislerim

Harput bizi halden hale götürür
Tarihi, vuslat havasıyla yürür
Allah dostları nice sırlar görür
Sen de cana gelir bütün hislerim

Ariflerin, âlimlerin makamı,
Şehitlerin, sadıkların ikramı
Sarar, ilahi bir vecdi çevremi
Sen de cana gelir bütün hislerim

Harput'u gönül gözüyle gezmeli
Sabrı, sükut eleğinde süzmeli
Tarihin her gözesinde yüzmeli
Sende cana gelir bütün hislerim

Bu dar geçitlerden kimler geçmedi
Belek Gazi'den, Ertuğrul Gazi'ye
Ahi Evran'dan, Hz. Mevlâna'ya
İmam Efendi'den, Allah dostlarına
Sende cana gelir bütün hislerim

Harput'un her çeşmesi bir bestedir
Her mekânı, gazeli nefestedir
Ulu Cami, uhrevi bir sestedir
Kalesi, vuslatı hevestedir
Sende cana gelir bütün hislerim

Bedrettin KELEŞTİMUR

Elazığ'ın son 30 yılına damga vuran EROĞLU Ailesi, spordan müziğe birçok alanda kendilerini göstermişlerdir.

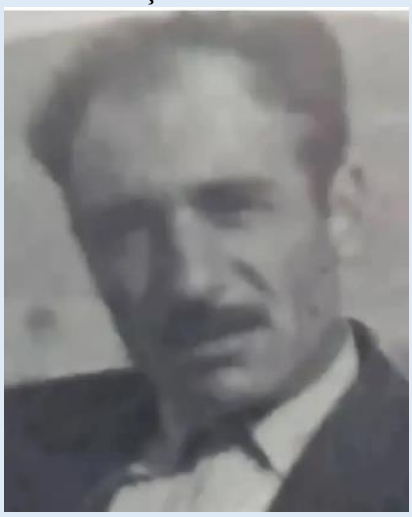
Kültürden Spora Eroğlu Ailesi

Keman çalan baba Mehmet Eroğlu, oğulları Futbol oynayan Yusuf Eroğlu Bağlama çalan Bünyamin Eroğlu ve Türkolog Prof. Dr. Türker Eroğlu...

YÜCEL ÇAKMAK

ÇAYDAÇIRA/İSTANBUL

"Kolo Yusuf" olarak da bilinen Yusuf Eroğlu gençliğinde Elazığ futbol hayatının renkli simalarındandır. "Böyük Abe" olarak bilinen Merhum Bünyamin Eroğlu da Elazığ'ın kültür hayatına damga vurmuştur. Ve küçük kardeş Prof. Dr. Türker Eroğlu, alanında önemli akademik çalışmaları olan bir Türkologdur. Müzik eğitimi, antropoloji ve Türk kültürü üzerine araştırmalar ve akademik yayınlar yapmıştır

Hankendi Beldesinde başlayan ve Bölge Mahallesi'ne uzanan meşakkatli yolculuğun aile reisi olan Mehmet Bey musikiye meraklı birisidir. O'da gençliğinde, bisiklete binerek Hankendi'nden Elazığ'a müzik kursuna gidermiş. Keman dersleri almış. Çocuklarına Harput kültürünü ve musikisini aşılamaya çalışırmış. Çocukları büyüdüğünde, onu sadece Cami dersleri ve Cami yaptırma ve Yaşatma hizmetleri içinde görmüşler. Vefat ettiği zaman, çocuklarına eşsiz bir musiki hazinesi içeren onlarca kaset bırakmıştır. Mehmet Bey, Vasfiye Hanım'la evli ve 6 çocuğu bulunmaktadır. Mehmet Bey, 1976 yılında evlenen Bünyamin Eroğlu'nun düğününden 10 gün sonra vefat etti. Vasfiye Hanım ise 2017 yılında vefat etti. Çocukları; Veliha Altıngül (Öğretmen), Yusuf, Bünyamin, Berrin Güler, Türker ve Belgin Ayden (Merhum Yücel Ayden'le evliydi).

Soldan Sağa: Bünyamin Eroğlu, Yusuf Eroğlu, Veliha Altıngül (Abla) ve Prof. Dr. Türker Eroğlu

YUSUF EROĞLU

Renkli, çalışkan ve disiplinli kişiliğiyle Elazığ spor camiasının önemli isimlerinden olan Yusuf Eroğlu (Kolo Yusuf) Eroğlu Ailesi'nin ikinci evladıdır. Futbolcu, Uzman Veteriner Hekim ve siyasetçidir.

Emekli TİGEM Müdürü, Elazığ Tarım İl Müdürü, 2016- 2020 yıllarında Çanakkale MHP Eski İl Başkan Yrd. Gündem Gazetesi Yazarıdır.

Yusuf Eroğlu 11 Aralık 1950 yılında Elazığ Hankendi nahiyesinde doğdu. İlkokulu Murat ve Cumhuriyet ilkokullarında bitirdi. Ortaokulu Mezre Ortaokulu ve Elazığ Lisesi'ni bitirdi. Fırat Üniversitesi Veteriner Fakültesi daha sonra ihtisas olarak Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi daha sonra idarecilik eğitim olarak İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesi eğitim gördü. Sakarya, Ankara ve Çanakkale'de müdür olarak çalıştı. Daha sonra dört yıl Elazığ'da tarım il müdürlüğü yaptı. Tarım il Müdürlüğü'nden emekli oldu ve on yıldır da Çanakkale'de Dardanel fabrikasında veteriner hekim olarak görev yapmaktadır. Evli üç çocuklu orta derecede İngilizce bilen Elazığ'da Günışığı Gazetesi'nde, 25 yılda Çanakkale Gündem Gazetesi'nde köşe yazarlığı yaptı. Ayrıca Tarım Dergisi'nde, Tarım ve Orman Dergisi'nde ve FÜGEM Dergisi'nde meslekle ilgili çeşitli yazıları yayınlandı. Ayrıca yaptığı başarılı çalışmalardan ötürü uzman veteriner hekim olarak unvanını aldı.

31 yıllık devlet memurluğu görevde 23 yıl idareci olarak görev yaptı.

Gençliğinde Bölge Mahallesi'nde fırıncılık yapan Eroğlu, "Yaz Aylarında Bölge mahallesi Hanköy sokaktaki fırında on yıl tırnakçılık yaptım iyi bir usta oldum hala unutmamışım. Tarım il müdürlüğü dönemimde denetimlerde ceketi çıkarıp tırnak ekmek yapardım yani açık ekmek." dedi.

Futbol Dünyası

1966 yılında Mastarspor'da futbola başladı. 1972-73 yıllarında Elazığspor'da futbol oynadı. Daha sonra hem üniversite hem de futbolu bir arada yürütmeyeceği için okula devam etmeye karar verdi. Çanakkale'ye tayin olduğunda futbolla ilgili çeşitli unvanlarda görev yaptı. Öncelikle Çanakkale'de Dardanel Spor'un Süper Lig de olduğu zamanlarda dört yıl yönetici olarak görev yaptı. Ayrıca Çanakkale'de Tigem müdürü olarak çalışırken Tigem Spor'u kurdu ve başkanı oldum Tigem Spor Çanakkale'de beş yıl Amatör kümede şampiyon oldu. Yine Çanakkale'de dört yıl futbol il temsilciliği yaptı. Futbol Federasyonu'nda beş fil futbol il temsilcisi olarak görev yaptı. Yusuf Eroğlu (Koca Yusuf) yıllarca Çanakkale Yüzme İl Temsilciliği yaptı. Eroğlu, Çanakkale`de Yüzme sporunun aşama kaydetmesinde pay sahibi oldu. 2000-2003 yılları arasında Elazığ'da Elazığspor basın sözcülüğü ve genel kaptanlığı yaptı.

Kolo Yusuf

Kendisine Kolo Yusuf lakabının neden verildiği konusunda bilgi veren Eroğlu: "Efendim biz, Elazığ'da futbol oynarken, herkesin bir lakabı olduğu gibi, bizim de bir lakabımız vardı. 'Kolo Yusuf'.

Kolo nedir? Kolo, irice, gürbüz olanlara denilir. Elazığ'da bizi herkes, bu isimle tanır. Ne demişler, "Yiğit lakabı ile anılır". 1990 yılların başında, bizim sevgili arkadaşımız dostumuz, Çanakkale Olay Gazetesi Spor Müdürü Cahit Göveren, bize "Koca Yusuf" lakabını taktı. Vallahi cuk diye de oturdu. Odur, budur, herkes bizi böyle çağırıyor. Bildiğiniz üzere, Koca Yusuf Dünya Şampiyonu bir güreşçimizdir. Allah (CC) rahmet etsin."

BÜNYAMİN EROĞLU

Elazığ Kültürünün mihenk taşlarından Elazığ Folklor ve Turizm Derneği Başkanı Bünyamin Eroğlu, 64 yıllık yaşamında Elazığ'ın kültürü için çok sayıda çalışma yaptı. Okul yıllarında sesinin güzelliği fark edilen Bünyamin Eroğlu, hayatı boyunca 30'a yakın beste çalışması yaptı. Elazığ'ın yetiştirmiş olduğu büyük usta Bünyamin Eroğlu, Elazığ Kültürü'nün yaşaması için çok önemli destekler sağladı.

64 yıllık hayatının çok büyük kısmını sanata ve Elazığ kültürüne ayırdı.

Bünyamin Eroğlu Kimdir?

Elazığ'ın Hanköyü Beldesinde, Mehmet ve Vasfiye çiftinin 6 çocuğunun üçüncüsü olarak 25 Ocak 1954 tarihinde dünyaya geldi. İlkokula Cumhuriyet İlkokulunda başlayıp, Murat İlkokulu'nda tamamladı. Ortaokula başlayacağı zaman, babası, Bünyamin'in İmam Hatip Lisesi'ne yazılmasını istemişti. İmam Hatip Lisesi'nin Orta ve Lise kısmını birlikte okuyup, 1973-1974 öğretim yılında mezun oldu.

Okul Sıralarında Sesi Fark Edildi

Okul sırasında sesinin güzelliği dikkat çekmişti.

Okulunun sosyal etkinliklerinde vazgeçilmez bir isim olmuştu. Folklor ekiplerinde oynuyor ve başarılı oyunlar sergiliyorlardı. Üniversite Mahallesi'nin gençleri toplanıp türküler söylerken, Eroğlu da kaval çalarak onlara eşlik ediyordu. Aslında sesinin güzelliği daha İmam Hatip Lisesi'ndeyken fark edilmişti. Ezanı mükemmel okuyordu. Bir gün Bölge Camii'nde ezan okuyordu ve dönemin müftüsü, rahmetli Hacı Ömer Bilginoğlu o gün Teşfikiye Camii'ne gitmek için evinden çıkmış ve okunan bu ezanı duyunca yolunu değiştirip Bölge Camii'ne gelmişti. Namazdan sonra, Bünyamin'e, "Sen Bilal Habeşi misin? Beni bu yaşta çekip buralara getirdin." diyerek takdir sözleri etmiş ve memnuniyetini dile getirmişti.

İlk Bestesi 1970 Yılında

Bünyamin Eroğlu'nun folklora olan merakı lise yıllarında bir tutku halindedir. Daha 1970 yılında Halkevi'ne (EFTUD) gitmeye başladı. 1971 yılında bir gazetenin açtığı ses yarışmasına Elazığ İmam Hatip Okulu'nu temsilen katıldı ve derece aldı. Okulunun her yıl düzenlediği "Mevlâna Geceleri"nde o, daimî İlahici ve kasideciydi. Bu sırada kaval yanında Bağlama da çalmaya başlamıştı. İlk bestesini 1970'de yaptı. EFTUD gecelerinde, Esat Kabaklı ve rahmetli İlhami Yağcı ile sahneye çıkmaya başlamıştı.

Düğününden 10 Gün Sonra Babası Öldü

Yüksek öğrenimini tamamlamak amacı ile "Mektupla Eğitim" programına katıldıysa da eğitimin bu şeklini sevmemişti. Oradan vazgeçerek (Erzurum Yüksek İslam Enstitüsü) Erzurum Kazım Karabekir Eğitim Enstitüsü'ne kayıt oldu. Özel durumu nedeniyle bu okulu da ayrılmak zorunda kaldı. 1976 yılında evlendi. Düğünden 10 gün sonra babası vefat etti. Babasının vefatı onu çok sarstı ise de kendisini toparlayıp, hayat mücadelesine devam etti. Elazığ-Harput Kültürü adına çeşitli faaliyetler düzenledi. Yurt içi ve yurt dışında çeşitli organizasyonlara imza attı. Ve birçok ödülün sahibi oldu. Bu arada beste çalışmaları da yapmaya devam ediyordu. Ud ve Cümbüş dersleri de almış olan Eroğlu, otuza yakın beste çalışması yaptı.

Şiir Ve Maniler Okudu

Çok yönlü bir kişilik olan Eroğlu, Gazetelerde Köşe Yazarlığı, Yerel TV'lerde program yöneticiliği de yaptı. Mahalli kasetçilik hizmetleri yürüten ekiplerin kasetlerine şiir ve maniler okuyarak bir ilki gerçekleştirdi. Köy Hizmetleri Bölge Müdürlüğünde çalışıyordu. Maddi sıkıntısı azalmış ve kültür hizmetlerine daha rahat katılıyordu. Necati Kanter'in kurduğu "Dergâh Tiyatrosu'nda görev alıp çeşitli rollerde oynadı.

Ünlü Sanatçı Murat Göğebakan'ın en çok beğenilen şarkılarından biri olan 'Vazgeçilmiyor'un bestesi de yine Bünyamin Eroğlu'na aitti.

Halkoyunları dalında da faaliyetleri oldu. Önce oyuncu, sonra oyun öğreticilik yaptı. EFTUD'UN başkanlığını yürüttü. Halk Oyunları Federasyonu Bölge Koordinatörlüğü görevini de üstlendi. Evli ve üç çocuk babası olan Bünyamin Eroğlu, 26 Temmuz 2018 tarihinde hayatını kaybetti.

Böyük Abe (Bünyamin Eroğlu)

Bünyamin Eroğlu, vatan, millet ve Elazığ sevdalısı bir Kültür Adamı, Bestekâr, Sanatçı ve Yayıncıydı.

Kültür ve sanata yaptığı hizmetler bir yana, küçükle küçük, büyükle büyük olması; herkesin yardımına koşması, derdiyle dertlenmesi, O'nu "Böyük Abe" yaptı. O, aslında şöhreti istememiş ama adamlığı onu şöhretli bir insan yapmıştı.

Ağabeyi Yusuf Eroğlu, Bünyamin Eroğlu'nun 1979 yılında Elazığ'da eski cezaevinde kalırken kader mahkûmlarına sahip çıkmasından dolayı "Böyük Abe" lakabını aldığını söyledi.

Elazığ Belediyesi, Elazığ Belediyesi Kültür ve Kongre Merkezi'nin isminin değiştirilmesine karar verildi. Elazığ kültürünün önemli isimlerinden birisi olan "Böyük Abe" olarak bilinen Merhum Bünyamin Eroğlu'nun ismi; Elazığ Belediyesi Kültür ve Kongre Merkezi'ne verildi.

Prof. Dr. TÜRKER EROĞLU

Prof. Dr. Türker Eroğlu, Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Müzik Eğitimi Anabilim Dalı'nda öğretim üyesi ve müzik eğitimcisidir. Aynı zamanda alanında önemli akademik çalışmaları olan bir Türkologdur. Müzik eğitimi, antropoloji ve Türk kültürü üzerine araştırmalar ve akademik yayınlar yapmıştır.

1959 yılında dünyaya gelen Prof. Dr. Türker Eroğlu, 1985 yılında Fırat Üniversitesi Antropoloji Bölümü'nden mezun oldu. Ankara Üniversitesi Sosyal Antropoloji Bölümü'nde yüksek lisans eğitimini tamamlayan Eroğlu, 1994 yılında Erciyes Üniversitesi Türk Halk Bilimi, Halk Edebiyatı Bölümünde doktorasını tamamladı. 1986-1987 yılları arasında Enerji Bakanlığı'nda memur, 1987-1990 yılları arasında Kültür Bakanlığı Milli Folklor Araştırma Dairesi Halk Müziği ve Oyunları Şubesi'nde Araştırmacı, aynı yıllar arasında ders ücretli olarak Hacettepe Üniversitesi Halk Bilimi Bölümü'nde öğretim görevlisi, 1990-1997 yılları arasında Erciyes Üniversitesi Nevşehir Turizm İşletmeciliği ve Otelcilik Yüksekokulu'nda müdür yardımcılığı görevlerinde bulunan Eroğlu, 1997 yılında Sakarya Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi'nde göreve başladı. 1999 yılında Devlet Konservatuvarı Müdürlüğü görevine atandı.

12 yıllık "Müdürlük" görevi süresinde Konservatuvarda dört bölüm kurdu. 2012 yılında Gazi Üniversitesi müzik öğretmenliği bölümüne atandı.

Eroğlu'nun sanat hayatı Elazığ Halkevi'nde halk müziği ve oyunları çalışmalarıyla başladı. O yıllarda köylerde araştırmalara katıldı. Şenlik ve festivallerde görev aldı. Elazığ'daki "Divan Meclisi"nde "meclis adabı" öğrendi ve müzik ve oyun kültürünü talim etti.

Dernek faaliyetleri

HALKEVİ ve EFTUD'da Zülfü Demirtaş ve Hasan Öztürk ile birlikte; Enver Demirbağ ve Paşa Demirbağ başta olmak üzere; dönemin Elazığlı sanatçılarıyla meşk etti. O yıllardan itibaren Safiye Ayla ve Müzeyyen Senar ile İzzet Altınmeşe ve Selahattin Alpay ile meşk etme imkânı buldu. Ud, bağlama, cümbüş ve yaylı tanbur ile kaset kayıtlarında sazende olarak görev aldı.

Çeşitli sanat yarışmalarında olarak dereceler aldı. Korolar kurdu ve yönetti. Ankara'da çok sayıda Elazığ gecesi düzenledi. Arkadaşlarıyla birlikte; "Hüseynik'ten Çıktım Şeher Yoluna" sözleriyle bilinen türkünün hikâyesini yazarak sahneledikleri "Telgrafçı Akif" adlı operette başrol (Telgrafçı Akif) oynadı. Bu eser Cumhuriyet'in 65. Yılı kutlamalarında, T.B.M.M. programında, Ankara Küçük Tiyatro'da sahnelendi.

1998 yılında hazırladığı ekip, dernekler arası halk oyunları yarışmasında Türkiye birincisi oldu. 1980 yılından itibaren halk oyunları ve halk müziği yarışmalarında jüri üyeliği yaptı. Türkiye Halk Oyunları Federasyonu'nda yönetim kurulu üyesi ve asbaşkan olarak görev yaptı.

2004 yılında "Türk Güneşi Dans Tiyatrosu" topluluğunu kurdu. Kendi yazdığı ve yönettiği birçok sahne eseri çok sayıda seyirciye ulaştı.

Yaptığı çalışmalarla ilgili olarak ödüller aldı. 1987 yılında arkadaşlarıyla birlikte "Milli Folklor" dergisini kurdu.

Çeşitli dergilerde editörlük, yayın kurulu üyeliği ve hakemlik yaptı. 2018 yılından itibaren, TRT Ankara Radyosu adına hazırlayıp sunduğu, "Türk Köyü" adlı program TRT Türkü radyo kanalında, altı yıl süreyle, yayımlandı. Program "Ârifane" adıyla her hafta perşembe günü saat 22.00'de yayımlanmaktadır.

Danışman olarak, şu anda çoğu profesör olan, bilim uzmanı ve bilim doktoru yetiştiren Eroğlu'nun çok sayıda tebliğ ve makalesi ile, biri şiir kitabı olmak üzere kitapları bulunmaktadır.

Antropoloji, halk bilimi ve müzikoloji uzmanı olan Eroğlu evli ve Furkan Balategin, Sena Uluğbüke ve İlteriş Yağıztegin adlı üç çocuk babasıdır. Eroğlu'nun "Barlas Tegin" adlı, bir torunu vardır.

Hanköylü Ağa

Yusuf ve Bünyamin Eroğlu kardeşlerine lakap verilir de Prof. Türker Eroğlu'na verilmez mi?.. Türker Eroğlu'na da Bölge Mahallesi'nde ise "Ağa" diye hitap edilirmiş.

Deli Recep'in herkese daha doğrusu tanıdıklarına köyüyle hitap ederdi. Yusuf Eroğlu'na "Hanköylü Kolo Yusuf geldi" derdi. Prof. Dr. Türker Eroğlu'na da Hanköylü Ağa diye hitap ederdi.

Kazı çalışmaları devam ediyor

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Kültür ve Turizm Bakanlığı uhdesinde yürütülen, İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü ve Elazığ İl Özel İdaresi iş birliğiyle; Harput Kalesi, Palu Kalesi, Tadım Höyüğü ve Salkaya Köyü kazı çalışmaları devam ediyor.

Kadim medeniyetlere ev sahipliği yapan bölgelerde yürütülen çalışmalarla Elazığ'ın tarihi geçmişine ışık tutulması hedeflenirken, elde edilen bulguların hem bilim dünyasına hem de kültür turizmine önemli katkılar sunması bekleniyor.

Harput'tan Palu'ya, Tadım'dan Salkaya'ya kadar birçok noktada sürdürülen arkeolojik çalışmaların, Elazığ'ın tarihi değerlerinin daha görünür hale gelmesine ve şehrin turizm potansiyelinin güçlenmesine katkı sağlaması amaçlanıyor.

Elazığ Valisi Numan Hatipoğlu sosyal medya hesabında yaptığı paylaşımla, "Kadim medeniyetlerin izlerini taşıyan Elazığ'ımızda, 2026 yılı kazı ve araştırma sezonu kapsamında önemli bir süreç başlamıştır. Harput Kalesi, Palu Kalesi, Tadım Kalesi ve Salkaya Köy mozaik alanında yürütülecek bilimsel kazı ve araştırmalarla, ilimizin binlerce yıllık tarihi mirası yeni bulgularla gün yüzüne çıkarılacaktır. Anadolu'nun en köklü yerleşimlerinden biri olan Elazığ'ımızın sahip olduğu zengin kültürel miras, gerçekleştirilecek bu çalışmalar sayesinde daha kapsamlı şekilde ortaya konulacak; tarihimize, bilim dünyasına ve kültür turizmine önemli katkılar sunacaktır. Geçmişin emanetini bilimsel yöntemlerle koruyarak geleceğe taşımak, medeniyet birikimimizi yeni nesillere aktarmak en önemli sorumluluklarımızdan biridir. Bu anlayışla yürütülen kazı çalışmalarının ilimizin tarihî ve kültürel değerlerinin ulusal ve uluslararası düzeyde daha güçlü biçimde tanıtılmasına vesile olacağına inanıyorum. 2026 yılı kazı sezonunun ilimize, ülkemize ve bilim dünyasına hayırlı olmasını diliyor; emeği geçen tüm kurumlarımıza, akademisyenlerimize, uzmanlarımıza ve çalışma ekiplerimize teşekkür ediyorum." ifadelerini kullandı.

Tarihten bir yaprak

Doğup büyüdüğü coğrafyaya vefası olmayan var mıdır, bilmiyorum! O coğrafyada saygı, sevgi ve güven ortamında mütevazi bir ailede huzur içinde doğar büyürsünüz. Zaman hızla ilerler, hayat sizi uzaklara savurur. İçinize can ailenizden, sevdiklerinizden ve yaşadığınız ortamdan ayrılmanın hüznü çöker. Farklı ortamlar, farklı kültürlerle tanışırsınız, kendi küçük ailenizi kurarsınız, yeni çevreler yeni uğraşlar edinirsiniz. Zamanla yaşınız ilerler, ama ne olursa olsun doğup büyüdüğünüz yerde, geride bıraktıklarınızın ve yaşadıklarınızın kalbinizdeki yeri hep aynı kalır ve o bağ hiç kopmaz.

SEVİM ANAGÜR KOYUNOĞLU

Bu yazımda tarihten bir yaprak açmak ve eski Elazığ'ın ahvalini sizlerle paylaşmak istiyorum. Benim yıllarım ve benim Elazığ'ım, bizden sonraki nesiller için tarih olan, 1940'lı ve 50'li yıllardır. Yani bizim nesiller İkinci Dünya Savaşının hüküm sürdüğü savaş yıllarının ve arkasından gelen, savaşın etkilerinin yaşandığı yılların çocuklarıyız. Aslında Türkiye İkinci Dünya Savaşı'na fiilen girmemişti ne var ki savaşın ağır ekonomik, sosyal ve siyasi etkilerini çok derinden yaşamıştı. İkinci Dünya Savaşı ve sonrasında dünya genelinde ağır yokluk ve kıtlık yaşanmış, milyonlarca çocuk açlıktan hayatını kaybetmişti. Dünyanın ve ülkenin içinde bulunduğu o şartlarda bizler Elazığ'da açlık görmedik, açlıkla tanışmadık.

O dönemlerde Elazığ Türkiye'nin tarımsal zenginliği ile kendi kendine yeten kentlerinden biriydi. Dolayısıyla coğrafyasının ve ikliminin belirleyiciliğinde, mevsiminde yetişen yüksek besin değerli, doğal ürünlerin ve yapılan hayvancılığın etkisinde geliştirilmiş bir mutfak kültürüne sahipti Elazığ.

Benim doğup büyüdüğüm Aksaray Mahallesi'nde yani namı diğer Yığıki'de, hemen hemen her ailenin bir bağı ya da bahçesi ve de bir ineği olurdu. Aileler günlük besin ihtiyacını kendi yetiştirdikleri, bütçelerine yük getirmeyen ürünlerden karşıladıkları gibi kışlık erzaklarını da kendi yetiştirdikleri ürünlerden hazırlarlardı. Bizim nesiller, meyve ve sebzeleri sadece mevsiminde görürdük. Bazı sebzeler bağ ve bahçelerde gelişi güzel, kendiliğinden yetişirdi. Semizotu yani Elazığ tabiri ile pirpirim bunlardan biriydi. Pek çok Elazığ yemeği gibi pirpirim yemeğinin de lezzetini, şimdiki semizotlarıyla yapılan yemeklerde bulamadığımı belirtmeliyim.

Yaz aylarında meyve ve sebze o kadar bol olurdu ki bahçesi, bağı, tarlası olmayan komşulara dağıtılırdı. Dut silkelenir yarısı komşulara verilirdi. Üzüm Elazığ'ın gururuydu, en gözde kırmızı şaraplar Elazığ'da yetişen öküzgözü ve boğazkere üzümlerinden yapılırdı. Her gün bağdan topladığımız bir sepet üzümü eve dönerken anacığım, yol boyunca rastladığı herkese

dağıtırdı. O harika üzümlerden küpler dolusu orcikler yapılır, kar kazığa yağınca açılan küplerden bembeyaz şekerlenmiş mis gibi dolak dolak orcikler çıkardı. Harika bir orcikti.

Muhterem babam bizim eve karpuzu ve kavunu at yükü ile alır gönderirdi. Elazığ'ın en güzel kavunu mis kokulu, leziz Kövenk kavunlarıydı. Kavun deyince bir anımı da paylaşmadan geçmek istemiyorum. 1965 yılında Fakülteden mezun olunca çalıştığım kurum beni eğitim için İngiltere'ye göndermişti. Bir İngiliz aile beni evlerine davet etti, 8-9 yaşlarında çok sevimli bir kızları vardı. Bana çok küçük bir dilim kelek kavun ikram ettiler, kavunda ne renk var ne koku var, yenecek gibi değil. Elazığ'da olsa hayvanlara dahi vermezsiniz. Bana ne dediler biliyor musunuz? Bu kavun çok pahalı, kimseler alamıyor, sadece kraliçe yiyebiliyor. O gün bu gündür hatırladıkça gülüyorum. Daha sonra Viyana'da karpuzun ince dilimler halinde satıldığını görmüş, şaşırmıştım. Maalesef şimdi benim güzel ülkemi de o hale getirdiler, İstanbul'da da karpuz dilimle satılıyor.

O yıllarda Elazığ'ın nesi nefis ve özel değildi ki? Bahçemizde yetişen paşa armudunu ve incazı bir daha hiçbir yerde göremedim. Elazığ'ın otantik şekeri, okulun önünde satılan kırmızı beyaz orcikli şekerleri de hiç unutmadım. Aslında Elazığ'ın sahip olduğu o yılların doğal ve kültürel değerleri yazmakla bitmez! Velhasıl bizim dönemlerin Elazığ'ı, her türlü tarımsal nimetin var olduğu bir bolluk ve bereket diyarı idi!

REKLAMLARINIZ İÇİN
BİZİ ARAYINIZ...
0553 253 30 90

Harput Musiki Müzesi'ne ‘Dr. Hüsamettin Kaya’nın adı verildi

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Elazığ Belediye Meclisi'nin aldığı kararla Harput'ta Bulunan Musiki Müzesi'nin adı, Elazığ kültürüne önemli katkılar sunan merhum Akademisyen Dr. Hüsamettin Kaya'nın adıyla değiştirildi.

Elazığ Belediye Meclisi'nin aldığı kararla Harput'ta bulunan Musiki Müzesi'nin adı, Elazığ kültürüne ve musikisine önemli katkılar sunan merhum Akademisyen Dr. Hüsamettin Kaya'nın ismiyle yaşatılacak.

Elazığ Belediye Meclisi üyeleri Aydın Kara ve Cemal Yıldırım'ın müşterek önergeleri doğrultusunda alınan 1 Temmuz 2026 tarih ve 2026/155 sayılı meclis kararıyla, müzenin adının "Dr. Hüsamettin Kaya Musiki Müzesi" olarak değiştirilmesi kararlaştırıldı.

Kararın ardından yapılan açıklamada, Elazığ'ın kültürüne, sanatına ve folkloruna önemli katkılar sunan merhum Dr. Hüsamettin Kaya'nın adının şehirde yaşatılmasının büyük bir vefa örneği olduğu ifade edildi.

Açıklamada, önergeyi Belediye Meclisi'ne sunan meclis üyeleri Aydın Kara ve Cemal Yıldırım'a, karara destek veren Belediye Meclisi üyelerine ve Belediye Başkanı Şahin Şerifoğulları'na teşekkür edildi.

Merhum Dr. Hüsamettin Kaya'nın eserleri ve Elazığ kültürüne yaptığı hizmetlerle her zaman hatırlanacağı vurgulanan açıklamada, bu anlamlı kararda emeği geçen herkese şükran sunularak, merhum akademisyen rahmet, minnet ve saygıyla anıldı.

ESKİ DEĞİL ESKİMEYEN DOSTLAR NEREDE?

YARA BANDIYLA KOŞU BANDI ARASINDA GİDİP GELİYORUZ.
YARALARIMIZ KABUĞA, AYAKLARIMIZ TOPRAĞA HASRET.
HIZLA YAŞLANIRKEN, HAYAT KAPAĞI AÇIK KALMIŞ
KOLONYA ŞİŞESİ GİBİYKEN ODANIN BİR UCUNA OTURMUŞUZ,
GENÇLİĞİMİZİN BUHARLAŞAN ESANSINI KOKLUYORUZ.

GÜRKAN ÖZENSOY

YENİ DÜNYA DEDİKLERİ BU OLSA GEREK.
ORGANİK EKMEK, ORGANİK YUMURTA, ORGANİK YOĞURT...
KÖYÜMÜZE GİTMEK YERİNE MİLYONLUK ŞEHİRLERE, KÖYÜ GETİRMEYE ÇALIŞIYORUZ.
YAKINDA MARKETLERDE YERİNİ ALIR MI BİLMEM,
DERT DİNLEYEN DOST, KİN GÜTMEYEN ARKADAŞ,
SATMAYAN ORGANİK ARKADAŞ...
GEZEN TAVUK YUMURTASI YERİNE GEZEN İNSAN ÇOCUĞU
BELLİ Mİ OLUR, BELKİ KISA ZAMAN SONRA
BELKİ ORGANİK İNSAN ARIYOR OLURUZ.
DEMEM O Kİ HEP ÇOK YOĞUN, HEP ÇOK YORGUNUZ
KÖY UZAKTA ŞEHİR KALABALIKTA, DOSTLARIMIZIN NESLİ AZALMAKTA
SELAM OLSUN ESKİMEYEN DOSTLUĞA, SELAM OLSUN ESKİMEYEN DOSTLARA.

20 TEMMUZ BARIŞIN VE CESARETİN ADI

20 Temmuz TÜRK milletinin hafızasında sadece bir askeri harekatın tarihi değil, Kıbrıs Türklerinin var olma mücadelesinde uzanan bir yardım eli, uluslararası antlaşmalardan doğan bir sorumluluğun yerine getirildiği önemli bir dönüm noktasıdır.
1974 yılında gerçekleştirilen Kıbrıs Barış Hareketi, adından da anlaşılacağı üzere adada akan kanı durdurmak, Kıbrıs Türk halkının can ve mal güvenliğini sağlamak ve bölgede kalıcı bir barış ortamı oluşturmak amacıyla gerçekleştirilmiştir. Türkiye garantör devlet olarak üzerine düşen görevi yerine getirmiş, Kıbrıs Türklerinin geleceğine sahip çıkmıştır.

Bugün geriye dönüp baktığımızda hareketin sadece askeri bir başarı olmadığını, aynı zamanda binlerce insanın hayata yeniden hayata umutla tutunmasını sağlayan tarihi bir adım olduğunu görüyoruz. O gün canlarını hiçe sayarak mücadele eden Mehmetçiklerimiz milletimizin gönlünde daima müstesna bir yere sahip olacaktır.
Aradan geçen yıllara rağmen Kıbrıs meselesi, Doğu Akdeniz'in en önemli başlıklarından biri olmayı sürdürmektedir. Ancak değişmeyen tek gerçek Kıbrıs Türk halkının güvenliği, özgürlüğü ve eşitliği konusunda Türkiye'nin kararlılığıdır. Yıldönümlerinin en önemli görevi,

geçmişi sadece hatırlamak değil, ondan ders çıkarmaktır. Gelecek nesillerin Kıbrıs Barış Hareketinin hangi şartlarda yapıldığını ve neden 'Barış' adıyla anıldığını doğru kaynaklardan öğrenmesi büyük önem taşımaktadır.

Bu vesileyle barış hareketinin mimarlarının, karman gazilerimizin ve aziz şehitlerimizi rahmet, minnet ve şükranla anıyoruz. Kıbrıs Barış Harekatının yıldönümü kutlu olsun. Aziz şehitlerimizin ruhu şad, gazilerimizin emekleri daima minnetle anılsın inşallah.

ŞEHİT İLHANLAR

Şehit İlhanlar, Kıbrıs Türk tarihinin en acı sembollerinden biridir. 24.12.1963 yılında 'kanlı noel' olarak bilinen saldırılar sırasında Kıbrıs Türk alayında doktor olarak görev yapan

Binbaşı Tabip Nihat İlhan'ın eşi ve üç çocuğu ile Lefkoşa'nın Kumsal semtindeki evlerinde saldırıya uğrayarak hayatlarını kaybettikleri önemli bir olaydır. Ailenin banyoda saklanmaya çalıştığı sırada şehit düştükleri ve Türk toplumunda derin izler bırakan bir olaydır. Şehit oldukları ev ise 'barbarlık müzesi' olarak

korunmakta ve yaşanan trajediyi gelecek nesillere aktarmaktadır. Şehit İlhanlar ailesi Kıbrıs Türklerinin varoluş mücadelesinin en acı sembollerinden biri olarak anılmaktadır. Elazığ'da da Şehit İlhanlar Caddesi ismi verilen yerde de anılmaktadır. ALLAH Şehit İlhanlar nezdinde bütün şehitlerimize rahmet eylesin.

REKLAMLARINIZ İÇİN
BİZİ ARAYINIZ... 0553 253 30 90

Yeşilçam'ın unutulmaz yapımları arasında yer alan Keloğlan karakteriyle hem çocukların hem de yetişkinlerin sevgisini kazınan usta oyuncu:

RÜŞTÜ ASYALI

Rüştü Asyalı kimdir? Tiyatro ve sinemanın Keloğlan'ı, seslendirme sanatının usta ismi, Devlet Tiyatroları'nın eski başrejisörü… İşte Rüştü Asyalı'nın hayatı ve biyografisi…

ÇAYDAÇIRA/İSTANBUL

Uzun yıllar geçse de Yeşilçam filmleri ve o filmlere hayat veren usta oyuncular hafızalardaki tazeliğini korumaya devam ediyor. Bu isimlerin başında ise, 1971-1974 yapımı "Keloğlan" filmleriyle gönüllerde taht kuran Rüştü Asyalı geliyor.

Türk tiyatro, sinema oyuncusu, yönetmen, rejisör, senaryo yazarı ve seslendirme sanatçısı Rüştü Asyalı, 1947 yılında Elazığ'ın Ağın İlçesi'nde doğdu. Asyalı, Lise yıllarında Ankara

Halkevleri Genel Merkezi'nde açılan tiyatro kurslarına başladı. 1963 yılında Ankara Radyosu Çocuk Saati ekibinde "temsil kolu sanatçısı" olarak yer aldı. Ankara Devlet Konservatuvarı tiyatro bölümü sınavını kazandı. Mezun olduktan sonra 1970 yılında Devlet Tiyatroları sanatçısı olarak profesyonel oyunculuk yaşamına başladı.
Ankara Radyosu'nda Çocuk Saati programında canlandırmaya başladığı "Keloğlan" oyunları ile dinleyicinin beğenisini kazanmasının ardından film yapımcılarının önerisiyle sinemaya ilk adımı attı. 1971-1975 yılları arasında dört "Keloğlan" filminde rol aldı. Ardından

çalışmalarını "Yaman Delikanlı" ve "Dangalak" adlı filmlerle sürdürdü. Ankara'da "Oyuncular Birliği" özel tiyatro topluluğunun kurucuları arasında yer aldı. 1970 yılından günümüze kadar Devlet Tiyatroları'nda oyuncu ve yönetmen olarak görev yaptı. "Keşanlı Ali Destanı", "Fil Adam", "Düşler Yolu" ve "Azizname" adlı oyunlardaki rolüyle büyük başarı sağlayan sanatçı, "Kanlı Nigar", "Ah Şu Gençler", "Ölümsüzler", "Yunus Diye Göründüm" ve "Soruşturma" adlı oyunların yönetmenliğini yaptı. Özel tiyatrolarda da konuk yönetmenlik çalışmaları yapan Rüştü Asyalı, Pamukbank Çocuk ve Gençlik Tiyatrosunda "Masal Var-Masalcık Var", "Ah Şu Gençler", Nisa Serezli-Tolga Aşkıner Tiyatrosunda "Ah Şu Gençler" isimli eserleri gerçekleştirdi. Ankara Ekin Tiyatrosunda Nazım Hikmet için yazılmış "Hasret" adlı oyunun rejisörlüğünü üstlendi. Sanatçı, bu oyunda Nâzım Hikmet rolünü oynadı. 1963 yılından bu yana televizyon dizileri, tiyatro oyunları ve sanat, kültür programlarıyla radyo ve televizyonda çeşitli projelere büyük katkılarda bulundu. "İki Öküz", "Bir Varmış Bir Yokmuş" ve "Türkülerle Oyunlar" adlı dizilerin senaryo yazarlığı, yönetmenliği ve oyunculuğunu yaptı. "Atatürk Anlatıyor" isimli belgeselde Mustafa Kemal Atatürk'ü canlandırdı. Son çalışması "Ben Bir İnsan" isimli yapıt, Devlet Tiyatroları sahnesinde oynandı. Dil Derneği ve Konak Belediyesi tarafından ortaklaşa kitap ve CD olarak yayımlanan Şiirlerle Atatürk'ü Anlamak adlı şiir seçkisindeki şiirleri seslendirdi.
Sanatçı çeşitli tarihlerde Devlet Sanatçıları Birliği genel sekreterliği, Devlet Tiyatroları Yönetim Kurulu üyeliği, Devlet Tiyatroları Vakfı başkanlığı ve Devlet Tiyatrosu Sanatçıları Derneği genel başkanlığı görevlerini, ayrıca Seslendirme Sanatçıları Birliği genel başkanlığı ve Sanat Kurumu yönetim kurulu üyeliğini sürdürdü.
9 Temmuz 2008'de Devlet Tiyatroları başrejisörlüğüne getirildi, 2012 yılının Mart ayında Başrejisörlük görevinden emekliye ayrıldı. 12 yıldır Başkent İletişim Bilimleri Akademisi'nde, Diksiyon, Spikerlik ve Sunuculuk, Seslendirme ve Oyunculuk eğitimleri vermektedir.

DR. MUTEMİT YAZICI UNUTULMAYAN HATIRALARI

Bazı insanlar vardır; görev yaptıkları şehirden ayrıldıktan yıllar sonra bile isimleri sevgiyle, hürmetle ve özlemle anılır. Çünkü onlar yalnızca mesleklerini icra etmemiş, yaşadıkları şehrin ruhuna dokunmuşlardır. İşte Dr. Mutemit Yazıcı da Elazığ için böyle bir isimdir. Onun adı anıldığında yalnızca bir başhekim değil; merhameti, disiplini, nüktedanlığı ve insan sevgisiyle hafızalara kazınmış bir gönül insanı hatırlanır.

BİLAL CİVELEK

1950'li yıllarda Elazığ Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'nin başına geçen Dr. Mutemit Yazıcı, kısa zamanda hastaneyi Türkiye'nin örnek sağlık kuruluşlarından biri hâline getirdi. O yıllarda ruh hastalıkları konusunda toplumun önyargıları oldukça fazlaydı. Ancak Mutemit Yazıcı, hastaların yalnızca ilaçla değil; çalışma, üretme, sosyal hayat ve sevgiyle de tedavi edilebileceğine inanıyordu. Bu anlayışla hastane içerisinde atölyeler kurdurdu, bahçeleri düzenletti, tarımsal faaliyetler başlattı. Hastalar kendilerini faydalı hissediyor, yeniden hayata bağlanıyordu.

Kaçan Hastaların Hikâyesi

Eski Elazığlıların dillerinden düşmeyen hatıralardan biri de hastaneden kaçan hastalarla ilgilidir.

O yıllarda bugünkü gibi yüksek güvenlik önlemleri yoktu. Zaman zaman bazı hastalar hastaneden çıkar, doğruca Elazığ şehir merkezine inerlerdi. İlginç olan ise şehir halkının bu durumu büyük bir sükûnetle karşılamasıydı. Çünkü herkes hastalarını da, başhekimlerini de tanıyordu.

Çarşı esnafı, kahveciler, fırıncılar ve mahalle sakinleri hastaneden kaçan birini gördüklerinde onu korkutmaz, azarlamazdı. Önce karnını doyururlar, bir bardak çay ikram ederler, sonra da hastaneye haber gönderirlerdi.

Bir süre sonra hastaneden gelen görevli, çoğu zaman telaş bile etmeden hastanın yanına yaklaşırdı.

“Haydi, Başhekim Bey seni bekliyor.”

Bu cümleyi duyan birçok hasta itiraz etmeden ayağa kalkar ve görevliyle birlikte hastaneye dönerdi. Çünkü Dr. Mutemit Yazıcı'nın hastaları üzerinde korkudan çok güvene dayalı bir otoritesi vardı. Hastalar ona kızsalar bile saygı duyar, onun kendileri için iyilik istediğini bilirlerdi.

Ancak bazen dönmek istemeyenler de olurdu. Böyle durumlarda görevli sert davranmaz, "Önce bir çayımızı içelim." der, sohbet ederek hastayı ikna etmeye çalışırdı. Şehrin insanları da bu gayrete ortak olur, "Git evladım, doktor bey seni merak eder." diyerek hastanın gönlünü alırlardı. Böylece çoğu hasta kendi rızasıyla yeniden hastaneye dönerdi.

Bu hatıra, yalnızca bir hastane hikâyesi değildir. Aynı zamanda eski Elazığ'ın dayanışmasını, insan sevgisini ve toplumsal vicdanını anlatan unutulmaz bir tablodur.

Bir Şehrin Babası

Mutemit Yazıcı yalnızca hastanenin başhekimi değildi. Fakirlerin derdiyle ilgilenen, kimsesizlere sahip çıkan, ihtiyaç sahiplerine yardım eden bir gönül insanıydı. Kapısını çalan hiç kimseyi eli boş göndermezdi. Hastalarını isimleriyle tanır, ailelerini bilir, onların yalnızca bedenlerini değil, gönüllerini de iyileştirmeye çalışırdı. Eski Elazığlılar onun sert bakışlarının ardında pamuk gibi bir yürek taşıdığını anlatırlar. Disiplinden taviz vermezdi; fakat disiplinini sevgiyle dengelerdi. Bu yüzden hastane personeli de hastalar da ona büyük saygı duyardı.

Elazığ'ın Hafızasında Yaşayan Bir İsim

Bugün üzerinden onlarca yıl geçmiş olmasına rağmen Dr. Mutemit Yazıcı'nın adı hâlâ saygıyla anılmaktadır. Onun dönemini yaşayanlar, yalnızca başarılı bir hekimi değil; Elazığ'ın kültürüne, insanına ve sosyal hayatına yön veren bir şahsiyeti hatırlarlar.

Bugün şehirler büyüyor, binalar yükseliyor; fakat insanlar arasındaki samimiyet eski günleri aratıyor. Dr. Mutemit Yazıcı'nın dönemindeki Elazığ ise insanların birbirini tanıdığı, hastasına da yoksuluna da sahip çıktığı bir şehir olarak hafızalarda yaşamaya devam ediyor.

Dr. Mutemit Yazıcı'nın hayatı bize önemli bir gerçeği hatırlatmaktadır: Bir insanı unutulmaz yapan makamı değil, geride bıraktığı güzel izlerdir. Elazığ'ın gönlünde yaşayan bu büyük hekim, yalnızca hastalarını değil, bir şehrin vicdanını da iyileştirmiştir. Bu yüzden onun adı, Elazığ tarihinin en müstesna şahsiyetleri arasında yaşamaya devam edecektir.

Allah rahmet eylesin!

Yaz etkinlikleri coşkulu geçti

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Elazığ Belediyesi tarafından geleneksel hale getirilen Yaz Etkinlikleri, bu yıl da gerçekleştirilen konserler ve programlarla dolu dolu geçti.

Elazığ Belediyesi Kültür, Sanat ve Sosyal İşler Müdürlüğü tarafından düzenlenen Yaz Etkinlikleri kapsamında vatandaşlar, bu yıl da Kültür Park'ta müzik, sinema ve eğlenceye doydular.

Temmuz ayının sonuna kadar devam eden programlar, her akşam Kültür Park Amfitiyatro'da 21.00-23.00 saatleri arasında gerçekleşti.

Elazığ Belediyesi'nin Geleneksel Yaz Etkinlikleri'nde, yerel ve ulusal sanatçılar sahne alırken; Türk Halk Müziği'nden Harput musikisine, farklı müzik türlerinden seçkin eserlerin seslendirildiği konserler vatandaşlara unutulmaz akşamlar yaşattı.

Binlerce vatandaşı ağırlayan etkinliklerde Oktay Gürtürk, Kağan Gürtaş, Cemal İpek, Mustafa Öztürk, Aslan Nedim Demirbağ, Kadir Uçan, Emrah Güllü, Ömer Çapar, Hamdi Han, Ahmet Yüce, Yalçın Turhan, Tekin Bulut, Erhan Ekmektar, Hazal Akay, Dursun Şimşek ve Fethi Hekimoğlu gibi isimlerin yanı sıra Grup Nefes, Grup Pia ve Grup Perçin Elazığlılarla buluştu.

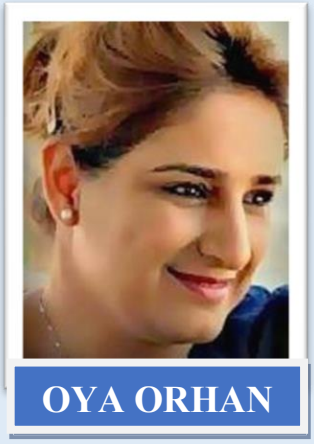
Etkinlik takviminde ayrıca El-Aziz Kültür Eğitim ve Yardımlaşma Derneği, Elazığ Kültür ve Musiki Derneği ile EFTUD'un kültürel gösterileri, çocuk tiyatroları ve açık hava sineması etkinlikleri de yer aldı.

Elazığ Belediyesi Basın-Yayın ve Halkla İlişkiler Müdürlüğü'nden yapılan açıklamada, sosyal belediyecilik anlayışıyla kültür ve sanata yönelik çalışmaların sürdürüldüğü ifade edilerek vatandaşların sosyal ve kültürel yaşamına katkı sunmak amacıyla Yaz Etkinlikleri'nin düzenlendiği bildirildi.

Dansların dili

Danslar hep bizi gülümseten eğlenceli olarak bilsek de bir horonda hırçın dalgaları nasıl hissedebiliyorsak, Torosların sesi iki kaşığı birbirine vurarak kulağımıza süzülüyordu. Ege'den bir zeybek Trakya'dan bir hora sesleniyordu gülümseyerek, kol kola omuz omuza oynanan ezgiler ayak ve el vurmadan ibaret değildi. Bize bir şeyler anlatıyordu. Ayakları yere vurup tekrar yukarı esneme hayata bir direnişin ta kendisiydi.

Sınırları hatları belli olmayan bir kültür bir yaşam tarzı bir ritmin adıydı dans. Birlikte omuz omuza Elele kenetlenmiş bir grubun gökyüzüne, yeryüzüne birlikteyiz mesajından başka değildi.

OYA ORHAN

Müziğin evrenselliğini düşünürken

Temmuzda Elazığ da yapılacak olan bir dans gösterisine davet edildim. Bir dans salonunda ortak danslarımız olan tamzara ve koçari oyununun figürlerinin anlamlarıyla anlatılması hoşuma gitmişti.

Daha önceleri gittiğim halk oyunlarının bir sentezini yapma fırsatı gelmişti belki de ilk eğitim alıp öğrendiğim zeybek oyunuydu. İzmirli bir öğretmenin kendi yöresinin dansını öğretmesi bizi mutlu etmişti ayrı ayrı ama bir bütünü temsil eden zeybek bir kuşun kanadını indirmesi gibi sakin bazen de dizlerini yere koyup el vurarak bir cesareti anlatıyordu. Yıl sonunda zeybek kıyafetleri giyip bir gösteri yapmamız Elazığ'ın kültürüne bir katkı olduğunu düşünmüştüm. Biz zeybek öğrenirken hocamız da Elazığ yöresinin oyunlarını tavırlarını öğreniyordu. Dansların birleştirici bir özelliği olduğunu düşünmeden geçemeyeceğim. Ortak bir kültürün, mirasın yeryüzünden seslenişiydi danslarımız. Ne yapsak da bir yere gitmeyen memleket sevdası ile yöremizin danslarını öğrenirken sanki önceden biliyormuşuz gibiydik. Nereye gitsek Çayda Çıra'nın ezgisi bizi diyarımıza doğduğumuz topraklara bağlayan ritimler içeriyordu.

Dans gösterisi davetine icabet etmek için dans atelyesine giderken Fransa'dan gelen dans eğitmenleri dansların dilini anlatacaktı. Tamzara oyununu bir başka stilde oynandığını öğrenmiş olduk, bar halay başı demekti ve özgürlüğün simgesi olduğunu öğrendik, mendil sallayışın gökyüzünde kanat çırpan kuşun kanadını temsil etmesi de heyecan vericiydi. Ayakların yere vurulması direnişin, bazen de omuz omuza yükselerek aynı gökte uçan kuşları, bazen de bir Koç'un ayaklarını diremesini, öne doğru hareketini kompoze eden oyunları öğrenirken ortak bir kültürün yansımalarıydı öğrendiğimiz. Danslar neyi anlatıyordu iki yana doğru gidiş pozitif düşünmeyi bir diğer yana ayak atış hayatta bazen olumsuzluklarda olduğunu, ayağı yere vurmak bir ritmin uyanışıydı belki de. Dans hocaları Agavni Hanım ve kızı Lerna halk oyunlarını öğrettiler. Bize dansların insanlar gibi duyguları olduğunu anlatmak istercesine heyecanlılardı. Danslarda üzülür sevinir der gibiydi. Biz kalplerimizle dinlerken tercüman bize Türkçe'ye çeviriyordu. Biz tercüme etmeden de dansların birleştirici gücünü anlamıştık. Bir de danslarda kin ve nefretin olmadığını anlamıştık.

Kâinatıma bir zenginlik daha katıp dansın birleştirici, büyüleyici özelliğini bir kez daha anlayıp, müziğin ritmine kaptırmıştık kendimizi. Harput'umuzun ağır halayını nasıl özümsemişsek aynı coğrafyanın başka ritimlerini de sarıp sarmalıyorduk. Kuşun kanadını taklit eden bir oyun hiç duydunuz mu? Güvercin oyunu kanat çırparken yüreğimizin semalarında, halayın ritmi evrensel bir ezgiydi dünyaya seslenen. Cümbüşün klarnetin kemanın notalarında kendi özümüzü bulmuyor muyduk? Aynı yemeği biraz tuzlu sevmek gibiydi. Farklılıklarımız zenginlerimizdi.

Danslarımızın ritimleri de gökyüzüne uçuşurken biraz sert biraz yumuşak tavırlarla dünyaya birlik ışığını saçıyorduk.

Müziğin birleştirici özelliği ile kendi çayda çıramızı dik halayımızı, güvercin oyunumuzu tamzaramızı... Ve nice halk danslarımızın dilini ve birleşici özelliğini unutmamak dileğiyle.

446 yıllık Kurban geleneği

PİR HASAN DOĞAN
ÇAYDAÇIRA/KEBAN

Keban'da Ulupınar Köyünde 446 yıllık kurban geleneğinde 200 kurban kesildi.
Elazığ'ın Keban ilçesi Ulupınar köyünde 446 yıllık geleneklerini düzenledikleri şenlikte Birvan Başpınar kaynak suyunun bulunduğu tepedeki Piri Davut Türbesini her yıl binlerce vatandaş tarafından ziyaret ediliyor.
Ulupınar Köylüleri tarafından 446 yıldan bu yana gelenek haline gelen Piri Davut Türbesi ve Kaynak suyunun etrafında düzenlenen 29. Birvan Başpınar Piri Davut Şenliğinde bu yılki bölümünde 200 Aile kurban kesti.
Bu yıl 29.si düzenlenen ve Keban-Elazığ çevresinden gelen binlerce vatandaşın katıldığı şenliklerde kesilen kurbanlar kazanlarda pişirilerek şenliğe gelen misafirlere ikram edildi.
Ulupınar Köylüleri Yüz yıllardır belirlenmiş Aile alanında ve kendi ocaklarında kazanlarda pişirdikleri kurbanlarını etli pilav ile tüketmektedir.
Keban Ulupınar Köyü Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı Fazlı Özdemir konuşmasında "Piri Davut'un 1580 yılında vefat etmesinden sonra atalarımız bu etkinlikleri düzenlemeye başladılar. Piri Davut şenliklerinde insanlara doğrunun bilginin sevginin mesajları verilir. 1997 yılından beri şenliğimize devam ediyoruz. Daha önce Atalarımız ve dedelerimiz sürekli burada Kurban kesmektedir. Burada Kestiğimiz kurbanlar şükür kurbanıdır. Şükür Kurbanımız da Ekinlerimizi meyvelerimizi hasadını kaldırdıktan sonra Cenabı Allah'a şükürlerimizi sunmak için Kurbanımızı kesiyoruz.
Temmuz ayının son haftası pazar günü Kurbanımızı kesiyoruz, Dışarıdaki Köylülerimiz İzinlerini her yıl bugüne ayarlıyor, Birlik ve Beraberlik içerisinde kutlama ile devam ediyoruz. Herkes Kurbanlarını kesmiş, yemeklerini pişiriyor, Misafirlerini davet etmiş, misafirleri ile beraber gününü geçiriyor." dedi
Programa Sivil Toplum Temsilcileri ve Kamu temsilcileri ile birçok davetli ve çevre il ve İlçelerden yaklaşık 2 bin kişi katıldı.

Dünyanın kurtarıcısı: Mehdi Metin

Pertek doğumlu olarak bilinen Metin Öztürk, "Elazığlı Mehdi Metin" olarak tanınıyordu. Dünyayı kurtaracağına inanan Mehdi Metin, bir Cümbüş Ustası olarak zaman zaman Enver Demirbağ'a eşlik etmesiyle bilinirdi.

YÜCEL ÇAKMAK

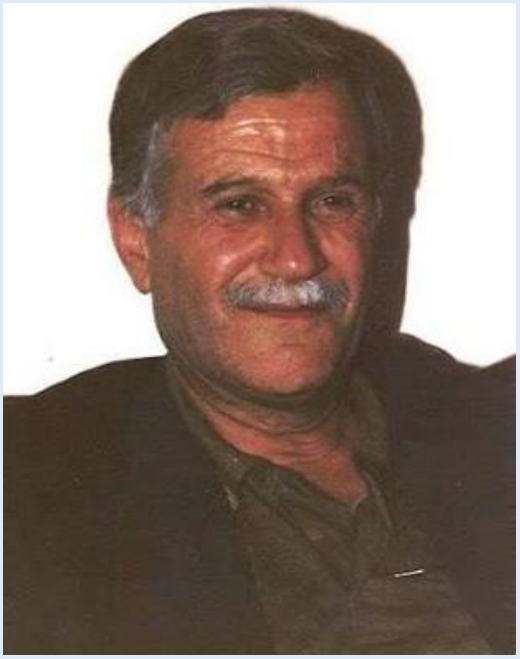
Pertek'in tanınmış ailelerinden

Mehdi Metin'in zaman zaman Pertek'e geldiğini ifade eden Pertek'ten arkadaşı olan Ergüder Öner, "Metin, pardon Mehdi Elazığ'da oturmasına rağmen çok günlerini Pertek'te geçirirdi. Şorğu Mahallesi'ndeki akrabalarında kendini misafir ederdi. Kimse de şikayetçi olmazdı. Ailesi Pertek'in belli başlı ailelerindendi.

O nedenle misafir olmasında sıkıntı çekmezdi. Kimseye bir zararı falan kesinlikle olmazdı. Tek zaafı korkunç sigara içmesiydi. O kadar sigaraya düşkündü ki kendisine özel bir ağızlık yaptırmıştı. Ağızlığı iki bölmeliydi. Her bölmeye iki sigara birden yerleştirip, ikisini aynı anda yakar, dumanlarını tek bir bölmede birleştirip içerdi. Ağzından dumanı geri çıkartırken, sanki küçük bir bacadan çıkmış gibi, her tarafı duman kaplardı." dedi.

"Enver Demirbağ'ı severdi"

Mehdi Metin'in yerli musikiyi iyi bildiği ve iyi icra ettiğini yazısında belirten Necati Kanter: "Çok sevdiği cümbüşünü bir ananın kundaktaki çocuğunu şefkatle kucağına aldığı gibi, usulca kucağına alır, uzun uzun okşar, emzirirdi onu. Sonra durgun ve mat bakışları alevlenir, su yeşili gözleri dalgalanır, ışıldar, alnı parlar, daha birkaç dakika bile geçmeden cümbüşünün gönüllere saplanan o efsanevi tınısı ve okuduğu türkülerin acı öykülerinin büyüsüne kapılır."

Enver Demirbağ'ın ismini söylerken yüreği çarptığını dile getiren Kanter, "Enver Demirbağ'dan bahsederken; 'Bizim Enver var ya Enver, tanımıyorum onun üzerine' derdi. Heyecandan sesi titrerdi. Ondan söz ederken bir şeyhinden, kutsal bir varlıktan ya da aklını yitirip uğruna divane olduğu sevgilisinden söz eder gibiydi. Saygıyla, hürmetle… Saniyelerce susar, gözleri dolar, başını iki yana sallar, sonra yeniden başlardı anlatmaya. O Harput musikisinin bütün geleneksel ezgi usullerini kendine özgü istisnai bir sesle okurdu. Bazı türkülerin öyküsünü gözleri bulutlanarak anlatırdı." dedi.

Mehdi Metin’den müzik ziyafeti

Mehdi Metin’le birçok anısı olduğunu ifade eden Yazar Bedri Yücel, “Mehdi Metin lakaplı Metin Öztürk ağabeyim, su ürünlerinde çalışan bir devlet memuruydu. Babam kuyumcu Hamdi Yücel, Enver Demirbağ ve Metin Abe, üçü samimi arkadaşlardı. Metin Abe çok kültürlü ve yüzlerce kitap okumuş, proflarla bile tartışabilecek bir bilgi birikimine sahipti. Müzikle ilgilenen, ud çalarak Enver Abe'ye eşlik eden bir müzisyendi. Her baharda üç arkadaş, nevalelerini alıp bizim bahçeye Poyraz köyüne, şan şenimize gider, meşk yaparlardı. Metin Abe çalıp Enver Abe söylediği zaman bülbüller susardı. Enver Abe'nin dükkânımıza gelip “Hadi Hamdi Gakgo, Metin gardaşı da alak, senin bahçenin şan şenine gidek, biraz horata edek.” dediği günler hâlen daha dün gibi aklımda durur ve hatırladıkça babama, Enver Abe'ye, Metin Abe'ye rahmet çıkarırım. Mekânları cennet olsun. Çıkara dayanmayan tertemiz bir dostluk ve anılarıyla dolu bir hayatı bizlere miras bırakarak bu dünyadan göçüp gittiler.” dedi.

Kendini ‘Mehdi’ ilan etti

Evliydi Metin Öztürk. Çocukları da vardı.
İşsizdi. Devlet Hastanesi’nde doktor olan Dr. Yavuz Öztürk vasıtasıyla su ürünlerinde memur olarak işe başladıktan birkaç ay sonra “Bana bir görev verildi” deyip kendini “Mehdi” ilan etti.
Zaten kısa aralıklarla psikolojik tedavi görüyordu. Ama olmadı. Biraz da ipin ucunu kaçırınca Akıl Hastanesi’ne yatırıldı. Mehdiydi artık o!.. Mehdi Metin!..

Kenan Evren’e telgraf çekmiş

İşte bu günlerden birinde, Pertek’te parkta otururken, beş, altı polis o kadar jandarma aniden parkı abluka altına aldılar.
Gelen polislerin amiri, parkı çalıştırana yüksek sesle:
-Metin Öztürk kim?
Az ileride keyifli keyifli sigarasını içen Metin, ismini duyunca ayağa kalkıp:
-Benim ben. Mehdi Metin’se benim.
Polislerden çoğunu tanıdığımız için, hayırdır ne oldu diye sorduk. Birisi bize sonra anlatırım dedi. Bizler de bu adamın psikolojik rahatsızlığı olduğunu siz de biliyorsunuz diye durumu anlatmaya çalıştık.
Metin, yarım saat sonra ağzında yine ağızlığıyla parka geri geldi. Hepimiz şaşırmıştık. Şaşkınlığımız kısa sürdü. Tanıdık polislerden birisi de parka gelmişti. Daha biz sormadan kendisi anlatmaya başladı.
-Bu adam yani Metin Kenan Evren’e telgraf çekiyor. Telgrafında diyor ki sen kimsin ki darbe yapıyorsun ZINDIK. Mehdi Metin dururken darbe yapmak sana mı kalmış gibi çok ağır bir bildirimde bulunmuş.
Mehdi Metin aradan bir iki yıl sonra da kartvizit bastırıyor.
Kartviziti aynı şöyle; “Metin Öztürk, Din ve Ahiret İşlerinden Sorumlu Devlet Bakanı...

Mesih Mehdi'yi kabul etmiş

Necati Kanter, "Dilara Kitabevi"nde kitapları karıştırırken Selahattin Sis'le tanıştı. Kanter: "Mesih olduğunu söylemesine pek şaşırmasam da Mehdi Metin'le fakülteden okul arkadaşı olduğunu öğrenmem ilgimi çekmişti. O gün ayaküstü bir anısını anlatmıştı Selahattin Sis. Gözlerini yere yıktı Selahattin. Elindeki kitabı masanın üzerine koydu, kitapçı Yusuf'un ısmarladığı çok şekerli Çedene kahvesini karıştırırken uzun uzun sustu, sonra o anı yaşıyormuş gibi konuşmaya başladı.

"Ben Ahir zamanda Cenab-ı Allah tarafından yeryüzüne gönderilen büyük kurtarıcı Meryem oğlu İsa Mesih'im" dedi. Büyüdü gözleri, titreyen elindeki bardağı hızla masaya vurup düzgün bir anlatımla Kıyametin küçük ve büyük alametlerinden, Ye'cüç Me'cüc den, Deccal'dan, Dabbetülarz'dan, Mesih'den, Mehdi'den söz etti. Gözlerimizi ayırmış ilgiyle dinliyorduk onu. Mesih ve Mehdi hakkındaki engin bilgisi iyice şaşırtmıştı bizi. Alık alık yüzüne bakıyorduk adamın.

"Tabi Mehdi, benden daha büyük... Ona imamet görevi verildi." Bunu söylerken ikinci planda kalmanın burukluğunu yaşadığı mahzunlaşmasından gözlerinin bir noktaya sabitleşip rüyadaymış gibi mırıldanarak konuşmasından anlaşılıyordu. Gözlüğünü taktı, yutkundu.

"Ben" dedi, "İsa Mesih olarak yeryüzündeki Yahudi ve Hıristiyanlarla birlikte Mehdi'nin arkasında namaz kılıp, onların Müslüman olmaları için görevlendirildim." İtiraz etmek ne mümkün! Soluğumuzu tutmuş, yarı korku yarı alay, biraz da merak, onu dinliyoruz. Mağrurdu bakışları. İçtiği Çedene Kahvesi'nin son yudumunu alıp bardağı masanın üzerine bırakırken irileşen donuk gözlerini raflardaki kitaplardan birine çiviledi, derin bir iç geçirdi. "İsrafil'in sur'u üflemesi adım adım yaklaşıyor" dedi. Mahşerden söz etti. Kısa bir soluklanmanın ardından devam etti konuşmasına. "Bir ikindi sonrasıydı." Tane tane dökülüyordu sözcükler dudaklarından.

"Mehdi Metin'le İzzet Paşa Camii'nin önünde karşılaştık. Selamlaştıktan sonra, kucaklaştık, birlikte ikindi namazımızı eda için camiden içeri girdik. Bomboştu; kimsecikler yoktu. O imam, ben müezzin. Olması gereken de oydu zaten. Tekbir sedasıyla birlikte iki kişinin daha aramıza katılması sevindirmişti bizi. Eh, belki de ikimiz de o gün ilk tebliğ görevimizi yerine getirmenin heyecanını yaşayacaktık."

Zangır zandır titriyordu Selahattin Sis. Sigarasının dumanını tavana doğru üflerken mırıldandı. "Namaz sonrası Allah kabul etsin dileklerimizle dördümüz de musafahalaştık. Çömeldiğimiz yerde sohbete daldık. Mehdilik ve Mesihliğimizle ilgili görevlerimizi konuşmalarımıza tanık olan bu adamlar tuhaf ve korku dolu gözlerle iri iri baktılar bize; İsa Mesih sıfatıyla ben konuştum, Mehdi Metin onayladı. "Cenab-ı Rabbilâlemin'in izni ile körleri, sağırları nefesi ile iyileştiren ben değil miyim?" "Gizli sırlara, efsunlara sahip o mana padişahı ben değil miyim?"

"Ölmüş bir adamın cesedine okuyup üfledikten sonra dirilten de yine ben değil miyim?"

"Amenna!" Sözün burasında Mehdi girdi devreye; "Âlemlere Rahmet olarak gönderilen Allah elçisi 'Ahir zamanda Mehdi-i azam'ın gönderileceğini…" dedi, daha söyleyeceklerini bile tamamlayamadan o iki adam, dizleri üzerinde sürünerek geri geri yanımızdan uzaklaşıp, sonra da bir köşede yeniden namazlarını kılıp tespih bile çekmeden alel acele sessizce çekip gittiler."

Selahattin Sis, o gün Mehdi Metin'le aralarında geçen bu hadiseyi anlatmanın bile yerine getirilmiş bir tebliğ oluğunun mutluluğunu yayıyordu. Kitap parasını ödedim, biraz da çekinerek, "Görüşürüz" temennisi ile "Dilara Kitapevi"nden ayrıldım."

REKLAMLARINIZ İÇİN
BİZİ ARAYINIZ... 0553 253 30 90

MUTLAK ZAFER

MEHMET ALİ TALAYHAN

Henüz genç bir üniversite öğrencisiydim. Yaz tatilini geçirmek için memleketime dönmüştüm. Hayatın en hareketli, en heyecanlı çağındaydık. Fakat o yaz, güneş yalnız toprağı değil, yüreklerimizi de kavuruyordu. Temmuz sıcağı, gölgelere sığınan bedenleri serinletebilirdi belki; ama Kıbrıs'tan gelen haberlerin yaktığı yürekleri serinletecek hiçbir gölge yoktu.

Her sabah radyonun başında toplanıyor, spikerin ağzından dökülecek her kelimeyi nefesimizi tutarak dinliyorduk. Gazetelerin her satırını gözlerimizle adeta altını çizercesine okuyorduk. Evlerde, kahvehanelerde, sokak başlarında aynı endişe dolaşıyordu. Kimsenin yüzünde gerçek bir tebessüm yoktu. Herkesin aklı denizin ötesindeki soydaşlarımızdaydı.

O günlerde gençler arasında siyasi ayrılıklar derindi. Farklı düşüncelerimiz, farklı dünya görüşlerimiz vardı. Hararetli tartışmalar yapar, birbirimizi ikna etmeye çalışırdık. Ancak söz konusu vatan olduğunda bütün ayrılıkların anlamını yitirdiğini ilk kez o günlerde hissettim. Çünkü bayrak tehlikedeyse fikirler susuyor, millet konuşuyordu.

İktidardaki hükümeti siyasi bakımdan benimsemiyor olsak da Kıbrıs meselesinde tek yürek olmuştuk. Böyle bir günde muhalefetin değil, millet olmanın vaktiydi. Hiçbirimiz devletimizin alacağı kararı sorgulamıyor; aksine, atılacak her adımı yürekten destekliyorduk. Gençliğin heyecanıyla gönlümüz, yalnızca Girne kıyılarına çıkmayı değil, Kıbrıs'ta akan gözyaşının tamamen dinmesini arzuluyordu.

Hükümetin Kıbrıs'a müdahale kararı açıklandığında içimde tarif edilmesi güç bir duygu kabardı. Bu, yalnızca bir askerî harekât haberi değildi. Bu, yıllardır zulüm gören insanların feryadına uzanan bir el, milletimizin vicdanından yükselen bir ses gibiydi. O an, artık yerimizde duramazdık.

Birkaç arkadaşımla birlikte hiç vakit kaybetmeden askerlik şubesinin yolunu tuttuk. Ne çağrılmıştık ne de mecburduk. Bizi oraya götüren tek şey, gençliğin coşkusu ve vatan sevgisinin yüreğimizde tutuşturduğu ateşti.

Şubenin kapısına vardığımızda dönüp arkama baktım. Meğer yalnız değilmişiz... Bizimle aynı duyguları taşıyan onlarca genç sessizce peşimize takılmıştı. Birçoğunu tanımıyordum. Fakat o gün birbirimizin adını bilmeye ihtiyacımız yoktu. Hepimizin ortak bir adı vardı: Türk genci. Hiç kimse yüksek sesle kahramanlık nutukları atmıyordu. Sessizlik bile konuşuyordu. O sessiz kalabalığın gözlerinde aynı kararlılığı, aynı heyecanı ve aynı fedakârlık isteğini okuyabiliyordum. İşte o an, millet olmanın ne demek olduğunu ilk defa bütün derinliğiyle hissettim.

Askerlik Şubesi Başkanı genç bir subaydı. Bizi büyük bir nezaketle karşıladı. Yüzündeki gurur gizlenemeyecek kadar açıktı. Vatan için gönüllü gelen gençleri karşısında görünce duygulandı. Bizlere teşekkür etti; devletimizin ihtiyaç duyduğu anda görevden kaçmayacağımıza inandığını söyledi. İsimlerimizi bir deftere kaydettirdi, ikramlarda bulundu ve bizleri güzel dileklerle uğurladı.

Biz cepheye gidemedik.

Fakat gönlümüz, çıkarma gemileriyle birlikte Girne kıyılarına ulaşmıştı. Her başarılı haberde seviniyor, her acı haberde yüreğimizden bir parça kopuyordu. O günlerde hiçbirimiz savaşın yalnızca cephede verilmediğini bilmiyorduk. Sonradan anladık ki beklemek de, endişeyle haber dinlemek de sevinci ve acıyı aynı yürekte taşımak da başka bir cepheydi.

Derken yüreğimizi dağlayan haber ulaştı.

Sınıf arkadaşımız Deniz Astsubay Adnan Mavidemir'in görev yaptığı Kocatepe muhribi, talihsiz bir dost ateşi sonucu batırılmıştı. Adnan, vatan uğruna şehadet şerbetini içmişti. Haberi duyduğumuz an sanki zaman durdu. Aynı sıraları paylaştığımız, aynı hayalleri kurduğumuz, birlikte güldüğümüz bir arkadaşımız artık aramızda yoktu. Gençliğimizin en güzel günlerinden bir yaprak, sonbahar rüzgârına kapılmış gibi sessizce kopup gitmişti. O gün acının bazen gözyaşıyla değil, derin bir sessizlikle yaşandığını öğrendik. Konuşuyorduk ama sesimiz kısıktı; gülüyorduk ama eksiktik. Gözyaşlarımızı içimize akıttık. Adnan'ın adı geçtiğinde yüreğimizde aynı sızı yeniden uyanıyor, hatırası her buluşmamızda aramızdaki görünmez bir arkadaş gibi bizimle oturuyordu.

Aradan yarım asırdan fazla zaman geçti.

Bugün dönüp o günlere baktığımda, askerlik şubesine doğru yürüyen o heyecanlı gençleri hâlâ gözlerimin önünde görüyorum. Aralarından biri de bendim. Omuzlarımızda ne bir rütbe vardı ne de elimizde bir silah... Ama yüreğimiz, vatan sevgisinin yükünü taşımaya yetecek kadar güçlüydü.

Bize cephe yolları açılmadı. Kader, bize savaş meydanlarında bulunmayı nasip etmedi. Fakat o gün, millet olmanın ne demek olduğunu bütün benliğimizle yaşadık. Aynı bayrağın gölgesinde buluşan insanların, farklı düşünceleri bir kenara bırakıp tek yürek olabildiğine kendi gözlerimizle şahit olduk.

Yıllar geçti; saçlarımızın siyaha düşen akları çoğaldı, dostlarımız eksildi, hatıralarımız çoğaldı. Ama o gün askerlik şubesinin önünde duyduğumuz heyecan, içimizde yanan vatan ateşi hiç sönmedi. Çünkü bazı duygular zamana yenilmez; yıllar onları eksiltmez, bilakis daha da derinleştirir.

Bugün geriye dönüp baktığımda anlıyorum ki, o günün en büyük kazancı cepheye gitmek değil, aynı milletin evladı olmanın şerefini yüreğimizin en derin yerinde hissedebilmekmiş. Kıbrıs Barış Harekâtı benim için yalnızca askerî bir zafer değildir. O günlerde, farklı düşüncelere sahip insanların tek yürek olabildiğine bizzat şahit oldum. Aynı bayrağın gölgesinde birleşen milyonlar, millet olmanın ne demek olduğunu bütün dünyaya gösterdi. İşte benim için mutlak zafer yalnızca savaş meydanında kazanılan başarı değildir. Asıl zafer; ayrılıklarımızı ortak değerlerimizin gerisinde bırakabilmek, vatan söz konusu olduğunda aynı safta durabilmek ve şehitlerimizin emanet ettiği birlik ruhunu gelecek nesillere taşıyabilmektir.

Bugün en büyük dileğim, o gün cepheye gitmeye hazır gençlerin yüreğinde taşıdığı kardeşlik ruhunu her zaman yaşatabilmektir. Çünkü gerçek mutlak zafer, yalnız düşmana karşı kazanılan değil; gönüllerin birbirinden ayrılmadığı, milletin daima tek yürek kalabildiği gündür.

Bazı zaferler savaş meydanlarında kazanılır, bazıları ise milletin vicdanında sonsuza kadar yaşar. Kıbrıs Barış Harekâtı, benim hafızamda ve yüreğimde işte böyle silinmez bir iz olarak yaşamaya devam edecektir.

REKLAMLARINIZ İÇİN
BİZİ ARAYINIZ...
0553 253 30 90

Nefes-i Harput İrfan Meclisi toplandı

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Elazığ Belediyesi Kültür, Sanat ve Sosyal İşler Müdürlüğü tarafından düzenlenen Nefes-i Harput İrfan Meclisi programı, edebiyat ve musikiyi aynı çatı altında buluşturarak katılımcılara unutulmaz bir akşam yaşattı.

Kürsübaşı Salonu'nda gerçekleştirilen programın açılış konuşmasını Emekli Milli Savunma Bakan Yardımcısı Şuay Alpay yaptı. Alpay, Harput'un köklü medeniyet birikimine, kültürel hafızasına ve irfan geleneğine vurgu yaparak bu tür programların gelecek nesillere aktarılması açısından büyük önem taşıdığını ifade etti.

Programda daha sonra Elazığ Belediyesi Kültür, Sanat ve Sosyal İşler Müdür Mehmet Karaaslan, Harput'un kültürel mirasını yaşatmaya yönelik çalışmaların artarak devam edeceğini belirterek Nefes-i Harput İrfan Meclisi'nin her 15 günde bir farklı konu ve konuklarla vatandaşlarla buluşacağını söyledi.

Gecenin konuğu olan Nihat Kazezoğlu, seslendirdiği birbirinden güzel eserlerle programa ayrı bir renk kattı. Musiki dinletisinin yanı sıra gerçekleştirilen samimi sohbetler, katılımcılara hem duygu dolu hem de keyifli anlar yaşattı.

Bu haftaki programda, Şair Karacaoğlu Mustafa Sabri Efendi'nin hayatı, eserleri ve Harput kültürüne bıraktığı izler ele alınırken, edebiyat ve musiki ekseninde gerçekleştirilen söyleşi büyük ilgi gördü.

Samimi sohbetlerin, anlamlı paylaşımların ve Harput musikisinin yankılandığı gece, katılımcıların yoğun beğenisini kazanırken, Elazığ Belediyesi'nin kültür ve sanat faaliyetlerine verdiği önemi bir kez daha gözler önüne serdi. Nefes-i Harput İrfan Meclisi, her 15 günde bir düzenlenecek programlarla Harput'un zengin kültürel mirasını yaşatmaya devam edecek.

Susadım Harput kitabı devam; 7. Bölüm

Yetimhane yangını!

Hem de ne yıkılma Allah kimseye böyle huy düşkünlük vermesin. Kimsenin kursağındaki lokmasını alıp haramı helal diye yutturmasın. Gel çocuk seninle tekrar okulumun bahçesine gidelim. Hem oradaki babamın yetiştirdiği ağaçların gölgesine oturup dinlenelim. Hem de can suyu verdiğim ve insanın hayatta dikili bir ağacı olmalı sözünü anıp ağaçta olsa hasret giderelim. Sana orada babamın zor şartlarda çalıştığı yeri anlatayım. Babam okulda müstahdem yani bizim tabirimizle hademe görevlisi olarak okulun hizmetli kadrosunda çalışırdı. Yetimhane ve okul tek binada iki katlı olup bir bahçenin içindeydi. Ben yanan yetimhaneyi görmedim ama resimlerinden anladığım kadarıyla iki katlı ve bodrumunda yiyecek ve erzak barındırılan birde kileri vardı. Her katın sanırım ayrı ayrı on dört odası olduğu görünüyordu. En üst çatı katı yatakhane olarak kullanılıyormuş. Merkezi yerde ve ön tarafta büyük bir bahçesi vardı. Arkası da bahçeli fakat alt tarafı biraz rampalı ve yamaçlı eski mekruh bir binaymış. Yetimhane küçük yaşlarda terk edilen çocukların barındığı ve yetiştirildiği devletin bir kurumuydu. Bir kış günü akşam vaktinde talihsiz o kaza olduğunda yetimhane yanıp kül olmuştu. Yetimhanenin yandığı gün babam evde izinliydi. Duyduğum kadarıyla kaza bir kış günü çatı katında gece bilinmeyen bir nedenle belki de elektrik kontağından çıkmış. Yangının ilk akşamdan ve yatakhanede başlamaması büyük şans sayılmış. Çoğunluğu küçük çocuklardan oluşan uykudaki öğrenciler yetimhaneden apar topar bahçeye çıkarılıp dumandan boğulmaları engellenmiş. Kasaba halkının ve civar bağlarda yaşayan halkın olay yerine toplanıp itfaiyeye haber vermesi ve el birliğiyle söndürme çalışmaları eski ahşap binayı kurtarmaya yetmemiş. İtfaiye haber verilmiş ama beş kilometrelik üstelik kış günü karlı dik dağ yollarını aşmak hiçte kolay olmamış. İtfaiye gelene kadar zaten kısa sürede yetimhane yanıp kül olmuş. Ayrıca bu olaya tanık yaşça büyük bir ablamızdan dinledim acı gerçeği. Kendisi yıllar evvel yurt dışına yerleşip yaşamaktadır. Tanığım Sebahat Yartaş Aslankaya ablam o vakitlerde ilkokul da 4 sınıfta okumakta, fakat yurtta yatılı kalmayıp evi yakın olduğu için diğer çocuklarla birlikte okul çıkışı akşamları evine gitmektedir. Gel çocuk gel usul usul yamacıma da o kara geceyi bir de Sebahat ablamdan dinleyelim. Ablam o geceyi anlatırken gözleri dolu dolu tekrar yaşadı.

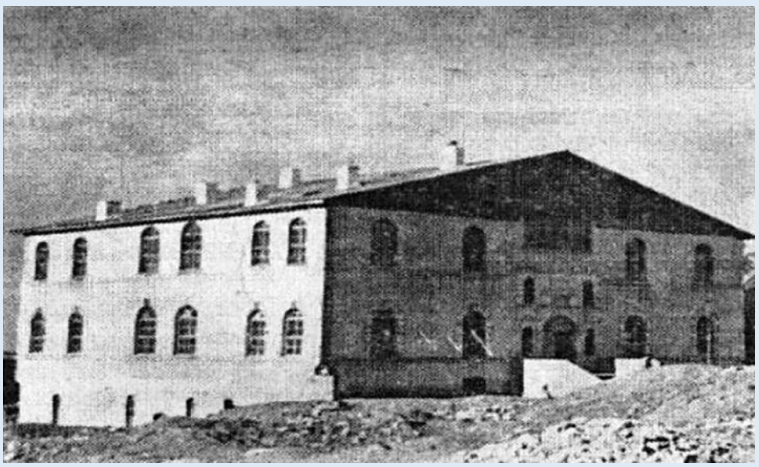

İRFAN KARABULUT

Sebahat Yartaş Aslankaya: “Ben o vakitlerde küçük bir çocuk ve okulda öğrenciydim. Okul hala o gün ki haliyle hafızamda hala capcanlı duruyor. Okulun yanışı abartmadan ve atlamadan şöyle olmuştu. Kış ayıydı ben 4. sınıfa gidiyordum. Okulun yarıyıl sömestr tatilindeydik. Tatilin son günü önlükler yıkandı, kurdeleler kolalandı. Her şey hazır on beş günlük yarıyıl sömestr tatilimiz bitti. Sabah okula gideceğiz. Benimde babam okulda hademeydi. Ara sırada gece bekçisi olarak okulda nöbetçi kalırdı. O talihsiz gece yine nöbetçi bekçilik sırası babamdaydı. Fakat o gün babam izinliydi. Akşam yemeğe tam oturuyorduk. Anlık büyük bir sesle irkildik ve ardından elektrikler kesildi. Babamda bize korkmayın durun ben bir bakayım diyerek dışarıya çıktı. Tekrar içeriye yanımıza döndüğünde bulunduğumuz odanın kapısını açık bırakarak, şaşkın titrek bir ses ama birazda güçlüce şöyle dedi!”
Hasan Yartaş Babam: “Valla size bir diyecem ama inanmazsız. Bilim he vallaha heç inanmasız. Hema heç korhmiyasız evden de çıkmiyasız. Aha da bizim okul yaner. Vallaha da, Billaha da yaner. Ben gidem bi goşu bakam.”
Diyerek evden koşar adımlarla hem de yıldırım hızıyla çıkmıştı babam. Doğal olarak biz hiç yangın görmemiştik. Babamın ardından ne yapacağımızı bilemedik. Evimizin önüne dışarıya çıktık. Bir de ne görelim alevler göklere doğru o kadar yükselmişti ki korktuk. Her yer karanlık yerdeki kar seferber olmuş ay ışığına yardımla aydınlatıyordu dört bir etrafı. Bizler bu felaket karşısında korku dolu çocuk yüreklerimizle ağlarken bir yandan yalınayak karlara basan ayaklarımızı kaldırıp indiriyoruz üşümemesi için yerlere. Diğer yandansa ayakkabılarımızı bulup giymeye çabalıyoruz. Şaşkınlık ve korkudan bir türlü ayaklarımızı ayakkabıyla nedense buluşturamıyoruz çıplak, soğuktan moraran minik ayaklarımızla bir türlü. Soğuk havada her yer buz tutmuştu. Okulda anne babasız yetim çocuk arkadaşlarımızın yanına gitmek istiyoruz. Annem nasıl ağlayıp çırpınıyor, nasıl bağırıyor sesi kulaklarımı tırmalarken, o korkuyu halen daha içim de hissediyorum.
Hacer Yartaş Anam: “Ula nolduuu çağalara noldu? Çağalar yandılar yetimler, yandılaarr vah vahh. Çağalar yandı yetimler yandı vaaah vaaaaah…”
Diyerek kendini kaybetmiş halde ağlayarak dizlerine vuruyordu. Biz evlerimizin kapılarını açık bırakıp soğukta üstümüze giyecek almadan koşarak tüm ahalinin ve babamın ardından okula vardık. Alevler sanki Harput’u yutacak şekilde etrafı sarmış gibi dumandan göz gözü görmezken, nefes almak bile temiz dağ havasında çok zorlaşmıştı. Kış değil sanki cehennemin en sıcak günüydü o kara gece. Okulun yanına geldiğimizde yangının nasıl çıktığı hakkında herkes bir şeyler anlatıyordu. Kimi yangının çatı katından çıktığını kimisi de alt katlardan çıktığını bilinçsizce söylüyordu. Oysa sebebini ben dâhil kimse bilmiyordu. Yangın yatakhanelere gelene kadar zaten tüm çocukları öğretmenler kurtarmıştı. Özellikle komşumuz olan öğretmen Veli Ayaz içerden habire çocuk çıkarıyordu. Eğer yangın üst kattaki yatakhanede çıkmış olsaydı. İlk yatakhane söndürülürdü ki öyle olmadı. Veli öğretmenle ve bazı gençler çocukların tümünü kurtarmıştı. Bazı genç ve yaşlı erkeklerde aşağıda olan yemekhaneden konserve yiyecek ve kışlık erzakları taşıyıp kurtarmaya çalışıyorlardı. Bir yandan taşınırken diğer yandan birileri bağırıyordu.
“Yav yeter artığ girmeyeğ gerisü gassın yoğhsa bizde yanacayuğ.” diyordu. Harput’un civar bağlarında yaşayanlarda yangını görüp koşarak kimisi de yalın ayak gelmişti. Alevler öyle göklere kadar yükselmişti ki, bağlarda yaşayanlar Harput’un tamamen yandığını zannetmişler. Civar bağlar Harput’a bir ya da iki km uzak mesafelerle değişiyordu. İki şeyi asla hiç unutamam yaşadığım hayat boyunca.
* 1- Benim ninemde bağlarda oturuyordu. O soğukta kar’da kış’ta gece Harput yanıyor, benim kızım torunlarım yandı diyerek çıkıp onca yolu yürüyerek yanımıza gelmişti, yaşlılığını hiçe sayarak.
* 2- Ninemlerin bağına yakın oturan komşularından birinin oğlu bizden On beş yaş büyük bir genç yalın ayak, ayakkabısız, çorapsız kara kış’ta koşarak yangın alevlerini görüp yardıma gelmişti.

Bu iki olay beni derinden etkilemişti. Harput'un duyarlı insanları vardı. Akraba olup olmamaları, inançları, örf adetleri hiç önemli değildi. Onlar için sevgi dostluk, insanlık ve komşuluktu Allah katında asıl önemli olan. Bir anda Harput'un her yeri kıyamete büründüğünde, nereden geldiği belli olmayan yardım sever insanlar dolmuştu yanan yetimhanenin etrafına. Yangında bütün yetim kimsesiz çocuklar ve çalışanlar el birliğiyle imece bir yardımlaşmayla kurtarıldı. Çok iyi bildiğim bir şey vardı ki o da çocuklara hiç bir şey olmamasıydı. Hiç kimsenin canına zarar gelmedi bütün insanlar o gecede kurtarıcı olmaya seferber oldu. Kurtarılan çocuklar diğer yetimhanelere dağıtıldı. Bizler evleri olan Harput'lu çocuklarda yetimhanedeki çocuklarla beraber yurtta okuyorduk. Yetimhanenin yanmasından sonra dar kapı girişinden sola meterisin eteklerinde ormanlığın içindeki asıl çocuk yuvası olan yerde eğitime devam ettik. Sene sonu geldiğinde yanan yurdun yanına bir okul (senin babanın çalıştığı okul)yapıldı. Daha sonraları yeni okula gelerek orada eğitime devam ettik. Zaten okul yandığında ahali ve bağlardan gelenler sadece içerdekileri kurtarabilmişti. Okula fazla bir şey yapılamadan rüzgârında etkisiyle alevlere yenik düşüp yanarak kül oldu. Okula yakın evi olanlardan fırıncı Sadık amca da elektrik kabloları yandığı için ne olur olmaz "Bir gün benimde evim yanar" korkusuyla evini şimdiki yerine taşıdı. Komşumuz aynı zamanda okulda öğretmen olan Veli Ayaz, İhsan Döner, Aşçı Mamoş, senin ve benim babam, İbrahim amcam o zamanlar çok çaba harcayıp çocukları kurtararak dışarıda can güvenliklerini sağlamışlardı. Unutmadığım birde yanan bizim defter şeklindeki nüfus cüzdanlarımızdı. İbrahim Amcam daha sonraları benden bir yaş küçük olan kızı kuzenim Nesrin'e yeni bir nüfus cüzdanı çıkardığında benimkini de doğum tarihimi bilmediği için onunla aynı yazdırmıştı. Sonradan bodrum katında kalan bir şey var mı diye o yanık kokulu eşyaların kül yığınlarını karıştırmaya giden görevli ve ahali kirli siyah ellerini duvarlara sürüp el izlerini kalan harabe duvarlara hatıra bırakmışlardı ve bazı kişiler bunları yanlış anlayıp çocukların yandığını sanmıştı. Yangının çıktığı vakitlerde Elazığ itfaiyesine haber verilmişti. Ama itfaiye gelene kadar kış günü gece vakti okul çoktan yanmıştı. Son olarak okul için şunu diyeceğim. Sen ne kadar inanırsın bilemem. Ama ben tüm kalbimle inanıyorum. Çünkü babam yangından sonra bana şöyle bir olay anlattı. Bir gün benim babam yine okulda gece nöbetçi bekçiliği yaptığı gecelerin birinde dış kapının arkasında hep iç tarafta otururmuş. Ve orada sandalye de oturup uyuklarmış. Kapının ardından bodruma yani aşağı yemekhaneye bir merdiven inerdi. Ki ben bu merdiveni hatırlıyorum. Merdiven bana bayağı uzun geliyordu, ya da çocuk olduğumuz için biz öyle sanıyorduk. Babam gece nöbetlerinin birinde el ayakların çekildiği geç vakitlerde kaç kere genç gelinlerin gezdiğini uykunun verdiği rehavetle uyanıklığın hayal ile birleştiği sırada anlatamadığı şeyler görmüştü. Orada evliya olduğu söyleniyordu. Zaten bu ilk yanan okul değil ki aynı yere kaç kere okul yapıldıysa yangınla sona eriyordu. Vallahi yalan olmasın galiba üç ya da dört tane yapıldı. Sonunda pes ettiler bir daha yerine okul yapılmadı. Babama hak veriyorum. Biz orda okurken kaç kez ufakta olsa yangınlar çıktıysa da söndürdüler. Ben bunu çok iyi hatırlıyor ve biliyorum. Sebahat ablama bu acıları yaşattığım için özür dileyerek gün ışığına çıkardığı gerçekler adına ona çok teşekkür ediyorum. Bundan sonraki yaşamında sağlık mutluluk dolu günlerini sevdikleriyle birlikte dilediği yerde yaşamasını temenni ediyorum. Tabii ben bu detayı ilk kez duydum. Aslında bir bakıma da sevindim. Bunları hatırlamazken yanan yetimhanenin bodrum katında kalan enkazından duvarlarda yanık el izleri bu acı olaya hala tanıklık eder. Bu olay büyük yankı uyandırmıştı.

Kiraz hasadı yapıldı

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Elazığ'da toplamda 7 bin 200 dekar alan üzerinde ekili bulunan kirazda hasat başladı.

Elazığ'da 7 bin dekar alanda başlanılan ve yılda ortalama 8 bin 500 ton rekolte elde edilen kirazda, hasat sürüyor. Bu çerçevede İl Tarım ve Orman Müdürlüğü tarafından Obuz köyünde hasat etkinliği gerçekleştirildi. Gerçekleştirilen hasat etkinliğinde, Elazığ Valisi Numan Hatipoğlu ve AK Parti Elazığ Milletvekili Prof. Dr. Erol Keleş dalından kiraz topladı.

Obuz köyünde kiraz bahçesinde olduklarını aktaran Vali Numan Hatipoğlu,

"İlimiz pek çok tarım ürününün en güzel lezzetlerinin sofralarımızla buluşturduğu nadide köşelerinden birisidir. Hem Keban Baraj Barajı hem de Sivrice'de Hazar Gölü adeta yarım ada şeklindedir. Bu da onu ayrı bir güzellikle buluşturuyor. Bu anlamda pek çok meyve çeşidi ilimizde çok güzel bir şekilde çıkmaktadır. Baskil ilçemizde kayısı ve hasadını yaptığımız kiraz, kiraz bahçeleri ilimizde kapama olarak yaklaşık 7 bin 200 dekar civarında. 8 bin 500 ton civarında üretim yapılmaktadır. Hem iç pazar da hem de bölgemize kadar uzanan bir lezzet haline geliyor. Biz hem tarım ürünlerinin çeşitlendirilmesi hem de hayvancılığın daha modern bir şekilde yapılması için tarım teşkilatımızla ve paydaş kurumlarımızla tarımsal altyapımızı güçlendirmek için elimizden geleni bundan sonra da yapmaya çalışacağız. Fırat Havzası ülkemizin hem enerji açısından hem de su kaynakları açısından en büyük zenginliklerinden birisidir. Bunun ülkemizde bir hasılaya dönüşüyor olması en büyük gurur kaynağımızdır" dedi.

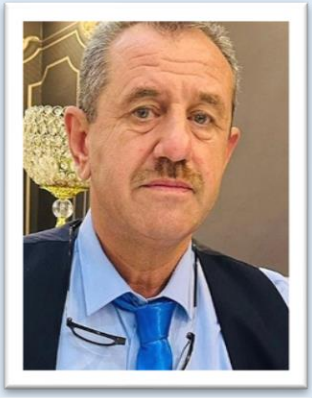
AK Parti Elazığ Milletvekili Prof. Dr. Erol Keleş ise "Elazığ'ımız tarımıyla ve meyvesiyle zenginliklerini ortaya koyuyor. Geçen yıl biliyorsunuz ki bir don olayı yaşandı. Ondan dolayı özellikle meyve ve tarım alanlarında sıkıntılarımız oldu. Bu sene çok şükür gerçekten iyi yağış aldık. Buraya gelip baktığımızda da ağaçların dolu olduğunu gördük. Çiftçilerimize hayırlı olsun" ifadelerini kullandı.

Elazığ'da Gezilecek Yerler (ELAZIĞ'A HOŞGELDİNİZ)-2

Doğu Anadolu Bölgesi'nde yer alan, tarihi ve doğal güzelliklerle dolu şehirlerden biri olan Elâzığ'ımızı bu yazımızda da tanıtmaya, az da olsa turizm rehberliği yapmaya devam edeceğim.

Türkiye'nin turizmi için önemli bir şehri olan Elazığ, ilkbahar ve sonbahar aylarında yapılan turistik seyahatlerin değişmez adreslerinden biridir. Doğanın yeniden canlandığı, bahar çiçeklerinin açtığı ve havanın turistik geziler için en ideal olduğu aylardır. Fakat bununla birlikte dört mevsim boyunca turistik seyahatlere olanak tanıyan bir şehir olduğunu söylemek mümkündür.

Elazığ'a yolculuk yaparken hava yolu, kara yolu veya demir yolunu kullanabilirsiniz. Akçakiraz ilçesinde bulunan Elazığ Havalimanı ile ulaşım sağlayabileceğiniz bu şehre her şehirden gerçekleşen otobüs seferleri ile de ulaşım sağlayabilirsiniz. Bununla birlikte Van Gölü Ekspresi ve Fırat Ekspresi sayesinde de trenle ulaşabilirsiniz.4 bin yıldan daha uzun bir tarihe sahip olan Elazığ, büyüleyici doğal güzellikleri ile keşfedilmesi gereken pek çok özel yere ev sahipliği yapıyor. M.Ö. 3 binli yıllarda Harput Antik Kenti'ne ev sahipliği yaptığı için en önemli yerleşim yerlerinden biri olarak anılan Elazığ, bugüne dek hükmü altına girdiği egemenliklerinin izlerini halen taşıyor.

MUSTAFA DURĞUN

Türkiye turizmi için önemli bir şehri olan Elazığ'da yer alan ve her mevsimde ayrı güzellikler ortaya çıkan Elazığ'da Gezilecek Yerler

1.Çırçır Şelalesi

Her doğa severin Elazığ'da görmesi gereken yerlerin başında gelen Çırçır Şelalesi yaz aylarında şehirde düzenlenen doğa yürüyüşlerinin vazgeçilmez adresidir. Fotoğraf safarileri ve trekking turlarıyla da keşfedebileceğiniz şelale merkeze 5 km uzaklıktadır. Keban Barajı Gölü'nün beslenen, yüksek kayalardan akan sularla muhteşem bir manzara sağlayan Çırçır Şelalesi, 1974 senesinde doğal şekilde oluşmuştur. Bu sebeple en genç şelalelerden biri olma özelliği taşıyor. Çevresinde alabalık restoranları, mesire alanları ve kır bahçeleri bulunuyor. Elâzığ'ınni yiyerek keyifli vakit geçirebileceğiniz Çırçır Şelalesi yöresel ürünler satın alabileceğiniz çeşitli dükkanlara da yer veriyor.

2. Palu Kalesi

Urartu Kralı Menuas tarafından inşa ettirilen Palu Kalesi yüksek bir tepe üzerinde bulunuyor. Elazığ'da mutlaka görülmesi gereken tarihi bir yapı olan kale, 3 bin yıllık büyüleyici çivi yazıtlarına da ev sahipliği yapıyor. Murat Nehri'nin panoramik manzaraları eşliğinde keşfedilebilecek bir tarihi yapı olan Palu Kalesi bugüne dek Artuklu, Osmanlı ve Selçuklu gibi farklı egemenlikler tarafından kullanılmıştır. Bu egemenlikler tarafından savunma ve gözetleme amacıyla kullanılan, günümüzde tarihi açıdan önemli bir yapı olan Palu Kalesi Elâzığ'ın sembollerinden biridir. Kaleye ulaşmak için şehir merkezinden ilçeye giden minibüsleri kullanabilirsiniz.

3. Buzluk Mağarası

Elazığ'ın en bilinen tabiat harikalarından biri Buzluk Mağarası'dır. Merkeze 11 km uzaklıkta bulunan ve keyifli bir gezi deneyimi vadeden bu mağara, yaz aylarında gerçekleşen doğa yürüyüşlerinin vazgeçilmez rotalarından biridir.

Bölgeye hakim bir konumda, 150 ile 200 metre derinliğe sahip olduğu tahmin edilen bir yapı olan Buzluk Mağarası, kendine has topoğrafik özellikleri sebebiyle de ilgi görüyor. Yeraltı hava akımlarının etkisiyle kış aylarında ılıman, yaz aylarında serin olmayı başaran Buzluk Mağarası devasa buz sarkıtlarına, milyonlarca yılda oluşan dikitlere ve damla taş havuzları da içerisinde barındırıyor.

4. Elazığ Tarihi Kapalı Çarşı

1928 senesinden itibaren ilin ticari hayatının nabzını tutan Elazığ Tarihi Kapalı Çarşı'da atıyor. Alışveriş yapmak veya keyifli bir seyahat gerçekleştirmek için ziyaret edebileceğiniz

Elazığ Tarihi Kapalı Çarşı yerli ve yabancı turistlerin adeta akınına uğruyor. 2013 yılında aslına uygun şekilde restore edilen ve otantik dokusu bozulmadan bugüne denk gelebilmeyi başaran Elazığ Tarihi Kapalı Çarşı şehrin ünlü leblebilerine, menengiç kahvesine, badem şekerlerine, baharatlarına ve pekmezlerine kolaylıkla ulaşabileceğiniz çok sayıda dükkâna ev sahipliği yapıyor. Elazığ'ın simgelerinden biri haline gelen sekiz köşeli şapkalar başta olmak üzere yöreye özgü el sanatları ürünlerinin satışını gerçekleştiren dükkanlar da çarşı içerisinde bulunuyor. Merkezden yapacağınız kısa bir yürüyüşle veya toplu taşıma araçları ile ulaşabileceğiniz Elazığ Tarihi Kapalı Çarşı haftanın her günü 06:00 ile 20:00 saatleri arasında hizmet veriyor.

5. Pertek Kalesi

Elazığ ilinin Pertek ilçesinde yer alan ve tarihi bir yapı olan Pertek Kalesi, Munzur

Dağları'nın eteklerinde konumlanıyor. Bizans İmparatorluğu ve Selçuklu Devleti dönemlerinde inşa edilen ve sarp kayalıklara inşa edilmiş tarihi bir yapı olan Pertek Kalesi, günümüzde ziyaretçilerine muhteşem bir manzara sunuyor. İlçenin simgesi olan Pertek Kalesi, aktif olarak kullanıldığı dönemlerde savunma ve gözetleme amacı görmüştür. Ziyaretçilerine sunduğu büyüleyici manzara ile günümüzün en sevilen tarihi yapılarından biri olan Pertek Kalesi, ilçeye giden toplu taşıma araçlarıyla ulaşılabilecek bir konumda yer alıyor.

6. Elazığ Bakırcılar Çarşısı

Kapalı Çarşı'nın hemen yanında yer alan ve yüzlerce yıldır hizmet vermeye devam eden Elazığ Bakırcılar Çarşısı bakır atölyelerine ve el yapımı ürünler satan dükkanlara yer veriyor. Cezveler, sürahiler, tabaklar, onlarca süs eşyaları ve siniler arasından seçim yaparak alışveriş yapmak ve hayat boyu size Elazığ'ı hatırlatacak eşyalar almak istiyorsanız ziyaret edebileceğiniz Elazığ Bakırcılar Çarşısı, uzun yıllardır şehrin en çok ilgi gören çarşılarından biridir. Muhteşem fotoğraflar çekmek için de ziyaret edebileceğiniz, tarihi ve turistik bir alan olarak değerlendirilen Elazığ Bakırcılar Çarşısı merkeze oldukça yakındır. Kısa bir yürüyüşle ulaşabileceğiniz çarşı, akşam saatlerine kadar hizmet vermeye devam ediyor.

7. Ölbe Vadisi

Şehirde düzenlenen doğa sporu etkinliklerinin ana merkezi olan Ölbe Vadisi merkeze yaklaşık 15 km uzaklıkta yer alıyor. Yalnızca etkinlikler için değil, doğayla iç içe keyifli vakit geçirmek için de ziyaret edilen ve Buzluk Mağarası gibi önemli tabiat harikalarına yer veren Ölbe Vadisi gizli mağaraları, devasa kaya oluşumları, zengin bitki çeşitliliği ve irili ufaklı dereleri ile doğa severlerin mutlaka görmesi gereken yerlerin başında geliyor. Dağ bisikleti, trekking, dağcılık, kampçılık ve tırmanma gibi aktiviteler için şehrin en ideal yerlerinden biri

olan Ölbe Vadisi gündoğumu ve günbatımı saatlerinde sunduğu muhteşem manzaralar sebebiyle de yoğun bir ilgi görüyor.

8. Harput Antik Kenti

M.Ö. 20. yüzyıla kadar uzanan köklü tarihi geçmişi ile dikkatleri üzerine çekmeyi başaran Harput Antik Kenti bölgenin en önemli antik kentlerinden biridir. Yüksek bir tepe üzerine inşa edilen, 2018 yılında UNESCO Kültür Mirası Geçici Listesi'ne dahil edilen Harput Antik Kenti uzun süre boyunca bölgede hüküm sürmüş Hurriler döneminde kurulmuştur. Ardından Hititler, Urartular ve İskitler tarafından da kullanılan, Selçuklular döneminden de izler taşıyan Harput Antik Kenti uzun tarihi boyunca 14 farklı devletin etkisinde kalmıştır. İçini gezebileceğiniz ve farklı egemenliklerden izleri daha yakından inceleyebileceğiniz Harput Antik Kenti, Harput Kalesi'nin devasa surları ile muhteşem manzaralar sunuyor.

9. Cimşit Bey Külliyesi ve Türbesi

1500'lü yıllarda inşa edilen ve Palu Kalesi'nin yanında yer alan Cimşit Bey Külliyesi ve Türbesi, şehrin en dikkat çekici tarihi miraslarından biridir. Palu Kalesi gezintisinin en önemli noktası olan ve kale fethedilirken önemli bir rol oynayan Cimşit Bey Külliyesi ve Türbesi, 16 pencere ve aydınlatılan iç alanları ve klasik Osmanlı dönemi mimari stiliyle dikkat çekicidir. Yüzlerce yıllık dini motifleri yakından inceleyebileceğiniz, taş odalarını gezebileceğiniz ve fotoğraflarını çekebileceğiniz Cimşit Bey Külliyesi ve Türbesi, el yapımı taş işçiliği sebebiyle görülmeye değer bir yapıdır. Pazartesi'den Cuma'ya 09:00 ve 17:00 saatleri arasında açıktır.

10. Golan Kaplıcaları

Hem yaz hem de kış aylarında birbirinden farklı olanaklarıyla turistik bir şehir olarak değerlendirilen Elazığ'da, Golan Kaplıcaları ile sağlık turizmi yapmak da mümkündür. Bölgede bulunan termal oteller,cilt enfeksiyonları başta olmak üzere çok sayıda rahatsızlığa şifa olduğu bilinen termal su üzerine kuruludur. Böylelikle kendinizi psikolojik ve fiziksel olarak daha sağlıklı hissedebileceğiniz bir tatil yapmanıza olanak sağlar. İçme suyu ve banyo kürü olarak faydalanabileceğiniz kaplıca suyu, Osmanlı dönemlerinden beri yoğun bir ilgi görüyor. Kaplıcalara merkezden kalkan otobüslerle yaklaşık 1,5 saat içerisinde ulaşabilirsiniz.

11. Elazığ Kültür Park

2015 yılından beri hizmet veren Elazığ Kültür Park şehrin en büyük parkıdır. Herkes tarafından ilgi gören rekreasyon alanlarından biri olması sebebiyle de dikkat çeken bu park, Doğu ve Güneydoğu Anadolu'nun en geniş şehir parkı olma özelliği taşıyor.

1060 metre rakımda olan, yaklaşık 250 hektarlık büyük bir alanı kaplayan Elazığ Kültür Park yürüyüş parkurlarına, bisiklet yollarına, çocuklar için oyun alanlarına ve çay bahçelerine ev sahipliği yapıyor. Geceleri başarılı şekilde aydınlatılan ve süs havuzları ile keyifli bir manzara sunan park, spor alanlarına da yer veriyor. Yıl boyu çeşitli etkinliklere ev sahipliği yapan Elazığ Kültür Park, şehir merkezine 20 dakikalık yürüyüş mesafesinde yer alıyor.

Gastronomi Festivali Eylül'de...

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Anadolu Elazığlılar Federasyonu öncülüğünde ilgili kurumların destekleriyle düzenlenecek Uluslararası Elazığ Gastronomi Festivali, 10-13 Eylül tarihleri arasında Harput'ta gerçekleştirilecek. Dört gün sürecek festivalde Elazığ'ın mutfak kültürü, üzüm çeşitleri ve yöresel ürünleri ulusal ve uluslararası katılımcılara tanıtılacak. Anadolu Elazığlılar Federasyonu tarafından; Elazığ Valiliği, Elazığ Belediyesi, Fırat Üniversitesi, Anadolu Halk Mutfağı Derneği ve Tüm Gıda İşletmecileri Derneği'nin destekleriyle Uluslararası Elazığ Gastronomi Festivali düzenlenecek.

"Topraktan Doğan Lezzet, Dünyaya Yayılan Miras" sloganıyla gerçekleştirilecek festival, 10-13 Eylül tarihleri arasında Harput'ta ziyaretçilerini ağırlayacak. Bu yıl "Elazığ Üzüm Yılı" temasıyla düzenlenecek organizasyona 10'dan fazla ülkeden katılım sağlanması, 20'nin üzerinde ulusal ve uluslararası şef ile konuğun yer alması ve festival boyunca 40 binden fazla ziyaretçinin ağırlanması hedefleniyor.

Festival kapsamında Elazığ'ın 10 ilçesinde akademisyenlerin katılımıyla saha araştırmaları gerçekleştirilecek. Araştırmalarla unutulmaya yüz tutmuş yöresel tariflerin belirlenmesi, kayıt altına alınması ve dijital ve basılı arşivlere kazandırılması amaçlanıyor. Organizasyonla ayrıca Elazığ mutfağının dünya genelinden şeflere, akademisyenlere, gazetecilere ve gastronomi profesyonellerine tanıtılması hedefleniyor.

Festival etkinlikleri Balakgazi Parkı, Harput Kalesi ve çevresi, Ahmet Kabaklı Parkı ile Harput Meydanı'nda gerçekleştirilecek. Alanlarda Kürsübaşı gösterileri, genç şefler yarışması, yöresel ürün stantları, uluslararası şef sunumları, çocuk etkinlikleri ve sanal gerçeklik turları düzenlenecek. Festival alanı, Harput'un tarihi ve kültürel noktalarını kapsayacak şekilde planlandı.

Programda akademik çalışmaların yanı sıra yöresel yemek yarışmaları, ünlü şeflerin atölyeleri, Elazığ yemeklerinin uluslararası şefler tarafından hazırlanması, üzüm bağı ziyaretleri, hasat turları, Kürsübaşı programları ve müzik etkinlikleri de yer alacak. Öküzgözü ve Boğazkere başta olmak üzere Elazığ'ın üzüm çeşitleri ile bağ bozumu geleneklerinin tanıtılması da festivalin öne çıkan etkinlikleri arasında bulunacak.

Festivalin dikkat çeken bölümlerinden biri ise orcik rekor denemesi olacak. Guinness hakemleri gözetiminde dünyanın en uzun orciğinin hazırlanması ve Elazığ adına tescil edilmesi planlanıyor. Hazırlanacak orciğin festival alanındaki ziyaretçilere ikram edilmesi ve rekor denemesine ait görüntülerin uluslararası basınla paylaşılması hedefleniyor.

Ulusal ve uluslararası gastronomi profesyonelleri, şefler, gurmeler, akademisyenler, seyahat yazarları, yerel üreticiler ve kadın kooperatiflerini bir araya getirecek festivalle Elazığ'ın mutfak kültürünün küresel ölçekte tanıtılması, Harput'ta sürdürülebilir turizmin geliştirilmesi ve yerel ekonomiye katkı sağlanması amaçlanıyor.

Nostaljik Duvar Halıları Sergisi

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Elazığ Turizm ve Kültür Tanıtma Derneği Tarafından "Yaşamdan Duvara" başlıklı resimli duvar halıları sergisi düzenlendi.

Elazığ Turizm ve Kültür Tanıtma Derneği tarafından hazırlanan "Yaşamdan Duvara Resimli Duvar Halıları" sergisi, düzenlenen törenle sanatseverlerin ziyaretine açıldı.

ETUDER'in ev sahipliğinde, Elazığ Belediyesinin katkılarıyla kentte ilk kez düzenlenen sergiye davetliler ve sanatseverler katıldı.

Kültürel mirasın tanıtılmasına katkı sağlamak amacı ile Dr. Hüsamettin Kaya Musiki Müzesi'nde açılan sergide, resimli duvar halıları ziyaretçilerin beğenisine sunulurken geleneksel dokuma sanatının estetik yönünü ve el emeği parçaları buluşturan eserler ilgi gördü. Elazığ Turizm ve Kültür Tanıtma Derneği Başkan Yardımcısı Selahattin Yazar, ilin kültürel tanıtımına katkı sunmak adına çalışmalara devam ettiklerini dile getirdi.
Elazığ Turizm ve Kültür Tanıtma Derneği Başkanı Ahmet Bulut, sergide Koleksiyoner Zeynel Yılmaz koleksiyonundaki eserlerin sergilendiğini belirterek sanatseverlerin destekleri ile sanatsal faaliyetlere devam ettiklerini kaydetti.

Bulut: "Koleksiyonumuzun sahibi Zeynel Yılmaz'dır. Bu halıları sabırla toplamış elinde 200 civarında halı mevcut şu anda bunun 100 tanesini sergiliyoruz. Göreceğimiz halıların her biri hikayesiyle bulunduğu konum kültür itibariyle bize çok şey ifade ediyor." dedi. Elazığ Vali Yardımcısı Ömer Faruk Ateş'te serginin düzenlenmesinde emeği geçen herkese teşekkür ederek kentte ilk defa düzenlenen serginin heyecanını yaşadığını ifade etti. Serginin açılışı Fırat Üniversitesi Öğretim üyesi, Klinik Psikolog Dr. Ayfer Hatipoğlu, Vali Yardımcısı Ömer Faruk Ateş ve İl Kültür ve Turizm Müdürü Kadir Atıcı'nın katılımı ile gerçekleştirilirken katılımcılar açılışın ardından sergiyi gezerek ETUDER başkanı Bulut'tan eserler hakkında bilgiler aldı.

Elazığ'da Festival Zamanı...

Temmuz sonunda Kovancılar'da başlayan Festival coşkusu Karakoçan DEP Doğa ve Kültür Festivali, Elazığ Gastronomi Festivali, Keban Su ve Alabalık Festivali ve Uluslararası Elâzığ Gastronomi Festivali ile Eylül ayında sona erecek.

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Elazığ ve ilçeleri, temmuz ayı sonu itibariyle başlayan ve eylül ayı sonunda sona erecek olan festivallere ev sahipliği yapacak. Festivaller coşkusu içerisinde konserler ve yüzlerce yöresel lezzet, gastronomi etkinlikler yer alacak.

Kovancılar Kültür Şenliği

Kovancılar ilçesinde bu yıl sekizincisi düzenlenen Kovancılar Kültür Şenliği, 27-28 Temmuz tarihlerinde yoğun katılımla gerçekleştirildi. Kovancılar Belediyesi'nin ev sahipliğinde 15 Temmuz Demokrasi ve Şehitler Meydanı'nda düzenlenen etkinlik, iki gün boyunca vatandaşlara kültür ve sanat dolu anlar yaşattı.

Şenlik kapsamında sanatçılar Emrah Güllü, Oktay Gürtürk, HGS Hayati, Eda Doğanay, Aynur Polat ve Ahmet Karacan sahne alarak sevilen eserlerini seslendirdi. Konserlere vatandaşlar yoğun ilgi gösterirken, meydanda renkli görüntüler oluştu.

Doğa ve Kültür Festivali

Karakoçan ilçesinde geleneksel olarak düzenlenen DEP Doğa ve Kültür Festivali, bu yıl 31 Temmuz-2 Ağustos tarihleri arasında gerçekleştiriliyor. Karakoçan Millet Bahçesi ve Ortapark'ta düzenlenen etkinliklerde zengin yerel kültürü yaşatmak amacıyla dengbêj dinletileri, müzik konserleri ve sosyal buluşmalar yer alıyor.

Elazığ Gastronomi Festivali

Elazığ, 20-21-22-23 Ağustos tarihlerinde bu yıl 8'incisi düzenlenecek Gastronomi Festivali'ne ev sahipliği yapacak. Cumhuriyet Meydanı'nda gerçekleştirilecek dev organizasyon, ulusal sanatçıların konserleri, yüzlerce yöresel lezzet, gastronomi etkinlikleri ve güçlü kurumsal yapısıyla kentin tanıtımına önemli katkı sunacak.

Festival boyunca Elazığ'ın asırlardır yaşatılan mutfak kültürü, coğrafi işaretli ürünleri ve yöresel lezzetleri binlerce ziyaretçiyle buluşacak. Organizasyonun temel hedefleri arasında Elazığ'ın gastronomi alanındaki marka

değerini daha da yükseltmek, şehrin turizm potansiyelini güçlendirmek, yerel üreticilere katkı sunmak ve Elazığ'ı gastronomi turizminin önemli merkezlerinden biri haline getirmek yer alıyor.

Festival kapsamında Türkiye'nin sevilen ve milyonlar tarafından takip edilen sanatçıları Elazığlılarla buluşacak. Dört gün boyunca gerçekleştirilecek konserlerle Cumhuriyet Meydanı her akşam binlerce kişinin buluşma noktası olacak. Gastronomi ile kültür ve sanatı aynı platformda buluşturacak festival, konser programıyla da bölge illerinden çok sayıda ziyaretçiyi Elazığ'a çekmeyi hedefliyor.

Su ve Alabalık Festivali

Elazığ'ın Keban ilçesinde geleneksel olarak düzenlenen Keban Su ve Alabalık Festivali'nin tarihi açıklandı. Keban Belediyesi, festivalin 28-29 Ağustos 2026 tarihlerinde gerçekleştirileceğini duyurdu.

Festival kapsamında Keban'ın meşhur balığının tadımı yapılırken, konserler, canlı müzik performansları, ödüllü yarışmalar ve çeşitli etkinlikler de festival coşkusuna renk katacak. Fırat Nehri'nin eşsiz manzarası eşliğinde gerçekleştirilecek festivalin hem ilçe ekonomisine hem de turizmine katkı sunması bekleniyor.

Harput'ta Gastronomi Festivali

Anadolu Elazığlılar Federasyonu öncülüğünde ilgili kurumların destekleriyle düzenlenecek Uluslararası Elâzığ Gastronomi Festivali, 10-13 Eylül tarihleri arasında Harput'ta gerçekleştirilecek. Dört gün sürecek festivalde Elâzığ'ın mutfak kültürü, üzüm çeşitleri ve yöresel ürünleri ulusal ve uluslararası katılımcılara tanıtılacak.

Anadolu Elazığlılar Federasyonu tarafından; Elazığ Valiliği, Elazığ Belediyesi, Fırat Üniversitesi, Anadolu Halk Mutfağı Derneği ve Tüm Gıda İşletmecileri Derneği'nin destekleriyle Uluslararası Elazığ Gastronomi Festivali düzenlenecek.

Seksenler Sokağı yenilendi

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Güneykent Mahallesi'nde bulunan ve popüler dizi Seksenler'in dokusundan yola çıkılarak oluşturulan Seksenler Sokağı, gerçekleştirilen düzenleme ve iyileştirme çalışmalarının tamamlanmasının ardından hizmete açılarak Elazığ Belediyesi tarafından kentin turizmine kazandırıldı.

Elazığ Belediyesi, şehrin turizm potansiyeline katkı sunacak yatırımlarını sürdürüyor.

Bu kapsamda Güneykent Mahallesi'nde bulunan ve bir dönem TRT 1 ekranlarında da yayınlanan dizi Seksenler'in atmosferinden esinlenerek oluşturulan Seksenler Sokağı'nın turizme kazandırılmasına ilişkin yürütülen bakım, onarım ve tadilat çalışmaları tamamlandı.

Ardından Seksenler Sokağı bünyesindeki kahvehane ve bijuteri gibi dükkan ile mekanlar, dönemin özelliklerini yansıtarak, o yılların kültürüne uygun şekilde dekore edildi ve hizmete açıldı.

O dönemin izlerini yansıtacak olan berber ve kasap gibi dükkanların da kısa süre içerisinde faaliyete geçirilmesiyle Seksenler Sokağı nostaljik bir yaşam alanına dönüştürülecek.

Dönemin gündelik yaşamını yansıtan bu atmosfer, hem il içinden hem de il dışından gelen ziyaretçilere geçmişe uzanan eşsiz bir zaman yolculuğu deneyimi sunuyor.

Elazığ Belediyesi Basın-Yayın ve Halkla İlişkiler Müdürlüğü'nden yapılan açıklamada, Elazığ'ın turizm potansiyeline katkı sağlayan Seksenler Sokağı'nın ziyaretçilerini ağırlamaya başladığı belirtildi. Açıklamada alanın, geçmişin yaşam kültürünü bugüne taşıyan özgün bir cazibe merkezi haline geldiği de vurgulanırken Seksenler Sokağı'nın geçmişin izlerini gelecek nesillere aktaracağının da altı çizildi.

HARPUT'TAN ANKARA'YA GELEN LEZZET GELENEĞİ …

YENİ FIRIN ET LOKANTASI

Özenle seçilmiş etlerimiz ve diğer ürünlerimiz,
Usta ellerde pişirilmeye hazır hale getirilip,
Fırın ateşinde sabırla pişirilip,
titizlikle servis edilir.

Adres: Oğuzlar, Barış Manço Cad. No: 45, Balgat 06520 Çankaya/Ankara
Telefon: 0533 312 06 23
E-posta: yenifirinetlokantasi@gmail.com

AYLIK KÜLTÜR, SANAT VE AKTÜEL DERGİ

ÇAYDAÇIRA

